

dEPutáció

2018.
III. SZÁM

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Dénes László**

Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád**

E-mail: press@tokeslaszlo.eu

„SZENVEDÉLYÜNK ERDÉLY”

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a 29. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor zárónapjának reggelén megbeszélést folytatott **Orbán Viktor** magyar miniszterelnökkel, utóbbi meghívására. A július 28-i informális találkozón jelen volt még **Németh Zsolt**, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, **Nagy János**, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, valamint **Szilágyi Zsolt**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke. Áttekintették az EMNT és az EMNP égisze alatt működő erdélyi demokráciaközpontok elmúlt egy évének jelentősebb eredményeit; a miniszterelnök elismeréssel nyugtázta a romániai magyarok honosításához, illetve a már állampolgársággal rendelkezőknek a magyarsági választásokon való részvételéhez nyújtott segítséget. Ugyanakkor támogatásáról biztosította az erdélyi magyar szervezetek együttműködését minden nemzetpolitikai ügyben.

A hagyományos tusványosi **szabadtéri fórumon** ez évben is Orbán Viktor és Tőkés László tartott előadást, a „bálványosi folyamat” egyik elindítójának, Németh Zsoltnak a felvezetése után. Szenvedélyünk Erdély című beszédében a püspök előljáróban számba vette az erdélyi magyarság közelmúltbeli veszteségeit és aktuális sérelmeit, különös tekintettel a legújabb **magyarellenes** retorziókra és intézkedésekre. Kitért a kisebbségi politizálás morális dimenzióira, a keresztény magyarság előtt álló kihívásokra és az „egyesült Európa” okozta csalódásainkra, de a globalizáció és a tovább élő kommunizmus veszélyeire is.

A Magyar Távirati Iroda azt emelte ki tudósításában a beszéd fő üzeneteként, hogy Tőkés László szerint **Nagy-Románia létrejöttének centenáriuma jó alkalom lenne a román–magyar viszony rendezésére**. Az erdélyi magyarság ügye elcsatolása után közel száz évvel is rendezetlen, és többé-kevésbé így van ez ▶

▶ a többi elszakított nemzetrésszel is. A román centenáriumi jubilálás jobbára nacionalista, nacionálkommunista klisékre épül, központi eleme a magyarságról alkotott hagyományos ellenségkép kultiválása. Az előadó elmondta: nincs kétsége afelől, hogy „a magyarság beolvasztására, kiszorítására és megsemmisítésére irányuló, poszttrianoni **tradicionális pánromán nemzetstratégia**” változott formában továbbra is érvényben maradt. Azt a Bukarest által gyakran hangoztatott tézist is a Ceaușescu-doktrína továbbélésének nevezte, miszerint a kisebbségi kérdés Romániában például megoldást nyert.

Tőkés László sajnálatosnak tartja, hogy az Európai Unió „a beözönlő muszlimok emberi jogaira koncentráll”, és szinte ügyet sem vet őshonos kisebbségeire, és maga is egyfajta magyarellenes politikai kurzus vonalán halad. Orbán Viktort idézve kijelentette: a lehetetlenre kell vállalkozni, hogy a magyarellenességgel szembe szállva, szívós küzdelemmel és kellő politikai bölcseséggel áttörést lehessen elérni nemzet- és kisebbségpolitikai téren mind Európában, mind a Kárpát-medencében, mind pedig Erdélyben. „Ebben a tekintetben éppen úgy számítanunk kell Magyarországot védhatalmi szerepvállalására, miként a kárpátaljai magyar testvéreink tehetik ezt” – ismételte meg azt a kijelentését, amelyért korábban megfosztották román állami kitüntetésétől, emlékeztetett az MTI. A püspök úgy vélte: a román centenáriumi mindezek ellenére jó alkalom lenne az erdélyi magyarság ügyének **megoldására**, a románok és magyarok **megbékélésére**. „Hogyha a hatalomba visszatérő kommunisták 1989 kegyelmi idejében meghíúsították, itt volna az idő, hogy újból megkíséreljünk ezt” – fogalmazott. Úgy vélte, az újabb megbékélési próbálkozásokhoz azoknak a román és magyar személyiségeknek a példájából kellene ihletet méríteni, akik 1989. június 16-án, Nagy Imre és sorstársai újratemetésének napján a **Budapesti nyilatkozatban** kötelezték el magukat a román–magyar viszony és az erdélyi magyarság helyzetének békés rendezésére. Az aláírók kijelentették: Erdélynek, amely az egymást kiegészítő kultúrák földje volt és maradt, a kulturális és vallási pluralizmus modelljévé kell válnia. „Biztosítani kell mindegyik nemzet jogát az autonóm politikai képviselőkhöz és a kulturális autonómiához. Ezek megva-

lósítása megköveteli – többek között – a magyar nyelvű oktatás megszervezését minden fokon, beleértve a kolozsvári magyar egyetem visszaállítását is” – idézte Tőkés László a dokumentumot.

Európai képviselőnk szerint amiként a magyar nemzeti politika számára Magyarország az első, a román nemzet ebbéli igényét is el kell ismerni. „Nemzeteink **szuverenitása** nem képezheti kérdés tárgyát. Mint amiképpen erdélyi magyarságunk, illetve Székelyföld **autonómiához való joga** is elvitathatatlan” – zárta beszédét Tőkés László.

Orbán Viktor nagy ívű, tartalmas és mértékadó beszédét a magyar közmédia élőben közvetítette, az állami hírugynökség pedig azt emelte ki, hogy őt tézist fogalmazott meg ahhoz, hogy Közép-Európa elfoglalhassa Európában a méltó helyét: minden európai országnak joga van megvédeni keresztény kultúráját, joga van elutasítani a multikulturalizmus ideológiáját; minden országnak joga van védeni a hagyományos családmódot, és azt vallani, hogy „minden gyereknek joga van egy anyához és egy apához; a közép-európai országoknak joguk van megvédeni a nemzetstratégiai szempontból kulcsfontosságú gazdasági ágazataikat és piacukat; az országoknak jogukban áll megvédeni ha-

táraikat, és elutasítani a bevándorlást; minden országnak joga van a legfontosabb kérdésekben ragaszkodni az egy nemzet és egy szavazat elvéhez, amelyet az EU-ban sem lehet megkerülni. A miniszterelnök kijelentette: „Azt állítjuk, mi közép-európaiak, hogy van élet a globalizmuson túl, Közép-Európa útja a szabad nemzetek szövetségének útja.”

A közönség soraiból érkezett kérdések, felvetések rendjén Tőkés László kijelentette: az **RMSZ**-nek mint parlamenti képviselővel rendelkező romániai magyar pártnak revideálnia kell a balliberális, korrump bukaresti kormányzathoz fűződő viszonyát, s bátrabban kellene politizálnia. Ehhez támogatást kap minden erdélyi és magyarországi nemzeti erőtl.

A fórumot követően EP-képviselőnk a szabadegyetem egy olyan programján vett részt, amelyet néhány harcos- és eszmetársának, **Borbély Imrének** szenteltek a szervezők. Bemutatták az „Őr és úr”, illetve a ▶

▶ **Harc a nemzet érdekében című emlékköteteket.** Előbbinek a szerzői a tavaly elhunyt Borbély Imre alakját és életművét méltatták különböző minőségükben, utóbbi egy vele készült nagyinterjú tartalmaz **Tóth Károly Antal** jóvoltából. A **Kónya-Hamar Sándor, Toró T. Tibor** és **Borbély Zsolt Attila** közreműködésével megtartott rendezvényen Tőkés László elismeréssel

szólt egykori temesvári küzdőtársa nemzetpolitikai hatásáról és maradandó szellemi örökségéről, fájdalommal állapítva meg ugyanakkor, hogy a helyzetkövető, meghunyászkodó politika bajnokai végül is kiszorították őt a közélet színtereiről.

A továbbiakban Tőkés Lászlónak a fórumon elmondott gondolatait olvashatják.

BESZÉD A XXIX. BÁLVÁNYOSI NYÁRI SZABADEGYETEM ÉS DIÁKTÁBOR SZABADTÉRI FÓRUMÁN

Mai kiemelt szabadegyetemi rendezvényünk eredeti jelmondata: **Szenvedélyünk Magyarország.** A történelmi Magyarország „keretében” és a határokon átívelő nemzetegyesítés szellemében előadásomnak ezt a címet adtam: **Szenvedélyünk Erdély.**

Anélkül, hogy nyelvészkedésbe fognék, féltve szeretett Erdélyországunk megszenvedett múltjából fakadó érzéseinknek adok hangot, amikor is mindegyik előtt áldott emlékü erdélyi nagyjainkról, az idén eltávozott **Kallós Zoltán** néprajztudósról és **Kányádi Sándor** nemzeti költőnkéről emlékezem meg – a mezőségi Válaszút és a Kis-Küküllő menti Nagygalam-bfalva megtartó közösségében. „Legelső a nemzet, második a család, és csak harmadsorban nézd a magad javát!” – köti a lelkiinkre Kányádi Sándor.

Erdély nemzeti közösségeinek 1989-béli egymásra találása jegyében áldón emlékezzünk még **Doina Cornea** asszonyra, a román antikommunista ellenállás vezéralakjára. Krisztusban tekintve: haláluk a feltámadás és az élet ígérését hordozza.

A tilalom alá vetett Székely Autonóm Terület szívében testvéri szeretettel köszöntöm a Szabadegyetem hallgatóit és a Tábor visszatérő és újan jött résztvevőit – mindazokat, akiknek „**szenvedélyük Tusványos**”.

Megnyugvással vesszük tudomásul, hogy a környéken barangoló „problémás medvecsaládot”, a természetes szaporulat fontosságára mutató anyamedvét és három bocsát talán sikerült idejében elköltöztetni – annak reményében, hogy az illetékes bukaresti hatóságok a székelyföldi medveállomány védelméhez hasonlóan az ország magyar/székely kisebbségének védelmét is legalább ennyire fontosnak tartják.

De félretéve az iróniát, őszintén sajnáljuk, hogy a **Traian Bănescu** volt államfő által követett egészséges gyakorlatot megszakítva nyári táborunkban immár több év óta nem üdvözölhetjük a román politikai és közélet hivatalos képviselőit, akiknek hiányában a kezdeti magyar–román párbeszéd eme jeles fóruma – amúgy igen hasznos és építő módon – Kárpát-medencei **magyar nemzetpolitikai szabadegyetemmé** alakult át. Ennek ellenére és mindemellett kivételes megbecsüléssel üdvözöljük a meghívásunkat elfogadó román és más nemzetiségű vendégeinket, akik az alapítók – köztük is **Németh Zsolt** országgyűlési képviselő, külügyi bizottsági elnök és **Toró T. Tibor** erdélyi néppárti ügyvezető elnök – szándékai szerint cselekvő módon részt vállalnak az európai jövőképünk kialakításáról szóló együttgondolkozásból.

Végül, de nem utolsó sorban szabadegyetemünk és diáktáborunk állandó tagjaként és díszvendégeként megkülönböztetett tisztelettel és nagy örömmel üdvözlöm körünkben **Orbán Viktor** elnök urat, a Nemzet miniszterelnökét, akinek évről évre kellő alkalomként és helyszíneként szolgál Tusnádfürdő messzehangzó előadásai és gondolatai elmondására. Idén – reményeink szerint – az **illiberalizmus** kritikai üzenete folytatásaképpen a **kereszténydemokrácia** építésének megfogalmazása irányába fog továbblépni.

A Szerzők kiemelt partnerének, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsnak a nevében őszinte elismerésem fejezem ki – gondolom, mindannyiunk nevében – a Fidesz-KDNP sorozatban harmadszori, ez alkalommal is kétharmados idei **választási győzelme** iránt, mely a maga nemében európai, nemzetközi szinten is egyedülálló eredménynek számít. Autonómiatanácsunk és szövetségesei, illetve szervezeti rendszerünk az erdélyi szavazatok közel fele részének a begyűjtésével járult hozzá ehhez a fényes sikerhez.

A honosítás révén megszerzett magyar állampolgárságban testet öltő **nemzeti összetartozás** kötelékében saját élet-halál harcunkra vonatkozóan is hadd idézzem a Miniszterelnök úr székfoglaló beszédét: „háromszori kétharmaddal a hátunk mögött nekünk a lehetetlenre kell vállalkoznunk, mert ami lehetséges, azt más is meg tudja csinálni”. Ez a „**lehetetlen**” pedig nem más, mint a magyarok ügyének életre és jövőre szóló rendezése Erdélyben és a Kárpát-medencében, szélesebb összefüggésben pedig Európában.

* * *

➤ A nyári szabadegetem, illetve a mai rendezvény központi üzeneteként a továbbiakban a bálványosi-tusnádfürdői nemzeti politizálásunk számára kívánatos, illetve a Magyarország és Erdély iránt érzett **szenvedélyünk**ről szöveg. Arról a „passzióról”, mely végső kicsengésében és mélyebb értelmében Krisztus Urunk értünk vállalt kereszthordozásával, „passiójával” rokon. Magyarország trianoni megtöretésének összefüggésében egészen új dimenziót nyer ez a „szenvedély”...

A mindennapi megítélésben – finoman szólva – nincs túl nagy becsületük a politikusoknak és általában a politikának. Erről persze leginkább maguk az öncélú pártosságukban és önös érdekeik közt elveszülő politikusok tehetnek. Akiknek – egyebek mellett – gyakori hiányosságuk vagy vétkük az, hogy érzelem nélkül politizálnak, sőt mondvasínált ellentétbe állítják egymással az érzelmi és – úgy mond – **a racionális, realista** politikát, az előbbi – mint holmi gyengeséget – egyenesen lesajnálva.

„Lehetsz-e bölcs, lehetsz-e költő, / mikor anyád sikolt?!” – szegezi nekünk a kérdést **Dsida Jenő**, Jeremiás siralmainak húrjain jajongva el magyar zsoltárt: Psalmus Hungaricusát. Lehetsz-e magyar politikus „amikor anyád sikolt”? – fogalmazódik meg bennünk újra az ő legkevésbé sem költőinek tekinthető kérdése.

„Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?” – Góg és Magóg fiaként hasonló egzisztenciális kérdésfelvetéssel robban be tragikus XX. századi költészetünkbe és közéletünkbe **Ady Endre**, a legmagasabb erkölcsi mérce alá állítva tájba simuló megélhetési és zsákmánypolitikusainkat.

Ebből a megközelítésből nézve érthetjük meg igazán, hogy mit jelent a „Szenvedélyünk Magyarország” és a „Szenvedélyünk Erdély”, valamint azt **a nemes szenvedélyt**, amely az őseredeti bálványosi tábort a rendszerváltozáskor létrehívta, s amely ezáltal a bálványosi-tusványosi folyamatot, utóbb pedig a határok fölötti nemzetegyesítést zászlajára tűző nemzetpolitikát útjára indította; s melynek forrásvidékét a lakiteleki táborban, majd Nagy Imre temetésén és a páneurópai piknik határvidéken, erdélyi viszonylatban pedig a temesvári végeken és a kolozsvári autonómianyilatkozatot elfogadó erdélyi rendek lelkületében találhatjuk meg.

Ki is tagadná az értelem fontosságát – de több kell ennél: az érzelem. Mondom a Még nem elég! költőjével, aki az erkölcsi elkötelezettség és a cselekvő hit imperatívuszával rója reánk küldetésünk „krisztusi igájának” „gyönyörűséges terhét” – még hogyha nem is kifejezetten keresztény szóhasználatlaltal fogalmaz.

A legmagasabb szinten arról a különbözőségről van szó, mely az államférfit és a hétköznapi értelemben vett **politikust** különbözteti meg egymástól. Bibliai értelemben pedig: a **profétát** és a **papot**. Az Isten iránti hitbeli engedelmisség és a mieink iránti szenvedélyes szeretet és hűség az a hivatásbeli érzelmi többlet és fedezet, lelki motiváció, mely egy hiteles és célravezető nemzetpolitikához szükségeltetik – a többi csak technikai, szakmai és módszertani kérdés, melyek a maguk helyén természetesen szintén elengedhetetlen követelményei a helyes és jó politizálásnak.

* * *

Lehet-e szenvtelen „realizmussal” tekinteni arra a **síralmas állapotra**, melybe jobb sorsra érdemes erdélyi magyarságunk Trianont követően, utóbb pedig a naci-onálkommunista elnyomás, majd az ellopott forradalom után a többszörös kommunista visszarendeződés során jutott?!

Szabad-e egy **kényelmes paktumpolitika** „bölcs” opportunizmusában egyensúlyozgatni és az ún. **kis lépések** politikájának „józsánságával” méricskélteni az előttünk tátongó szakadékot, és magamutogató feszítv historizmussal magasztalni száz esztendőnket az ezer éves történelmünk „díszkeretében” – miközben a századik évfordulóját ünneplő **Nagy-Románia** lesújtó helyzetével elégedetlen román tömegek állandósult tiltakozó tüntetессorozata zajlik Bukarestben és nagyvárosainkban, a „haza bölcsének” számító, a „nagy egysüléssel” egyidős **Mihai Şora** filozófus pedig a Victoria téren ezekre a szavakra fakad: „Románia rosszul fest. Románia ma megosztottabb, törekenyebb és roskatagabb, mint valaha, a Pruton innen és túl.”

Isten óvjon attól, hogy a népétől elidegenedett és a vizet saját malmára hajtó román politikai osztály amoralitása és immoralitása fertőző betegséggé reánk is átragadjon!

A Tetőn állva, száz évvel ezelőtt Áprily Lajos „egy titokzatos szót” mondott: **Erdély**. Erdély szerelme szorongat bennünket ma is, amikor az egyoldalúan „pozitívista”, polkorrekt politikai kurzussal szemben haladva számba vesszük már-már helyrehozhatatlan **centenáris veszteségeinket**. Nem érzelmektől fűtött, elhomályosult tekintettel tesszük ezt, hanem azzal a tényeken alapuló, fájdalmas, de hideg realizmussal, mellyel a hivatástudó orvos néz szembe életveszélyes kórbán szenvedő felebarátjának helyzetével.

Hogyha újraolvassuk az országától és jogaitól megfosztott erdélyi magyarság kismizmizéséről, elnyomtasáról, elsorvadásáról és lehanyatlásáról szóló, utóbbi száz éves történelmünk tengernyi irodalmát, vagy éppenséggel felütjük a „gyilkos” kommunista rendszer kártételeit összefoglaló **Tismăneanu-jelentésnek** a magyarokra vonatkozó drámai fejezetét, vagy nem utolsósorban az ideai esztendőnek, illetve a legutóbbi hónapnak a román centenáriumra időzített, töményen magyarelles megnyilvánulásait és cselekményeit vesz-

szük figyelembe – nem marad kétségünk affelől, hogy a beolvasztásunkra, kiszorításunkra és megsemmisítésünkre irányuló, poszttrianoni **tradicionális pánromán nemzetstratégia** – Európa ide vagy oda – változott formában továbbra is érvényben maradt. Azzal együtt, hogy a tovább élő Ceaușescu-doktrína szerint: a kisebbségi kérdés Romániában példás megoldást nyert. Horribile dictu maga a németből asszimilálódott **Klaus Iohannis** államelnök is ezt üzeni nekünk és a világnak, aki látható módon magyar közösségünknek is a kipusztult erdélyi szászság sorsát szánja.

Az elmondottakra nézve szolgáljon mementóként a fondorlatos **székelyföldi terrorper** két áldozatának, **Beke Istvánnak** és **Szócs Zoltánnak** a galád börtönbe vettetése. Egy pillanatig sem nyugodhatunk, amíg – Ceaușescu diktátor bukása után harminc évvel – újból politikai foglyok ülnek román börtönben!

1989 után, majd országaink csatlakozását követően sorsunk gyökeres jobbrafordulását vártuk az **egyesült Európától**. A beözönlő muszlimok „emberi jogaira” koncentráló Unió azonban szinte ügyet sem vet őshonos kisebbségeire, sőt a Magyarországgal szemben alkalmazott kettős mérce, valamint a hírhedt Sargentini-jelentés és a hazánk ellen indított, újabb – migránsbarát – kötelezettségszegési eljárás tanúsága szerint maga is egyfajta **magyarellenés politikai kurzus** vonalán halad.

Orbán Viktor megfogalmazása értelmében ama „lehetetlenre kell vállalkoznunk”, hogy ezzel a sokrétű magyarellenességgel szembeszállva, szívós küzdelemmel és kellő politikai bölcsességgel áttörést érjünk el nemzet- és kisebbségpolitikai téren mind Európában, mind a Kárpát-medencében, illetve Erdélyben. Ebben a tekintetben éppen úgy számítanunk kell Magyarországot **védhatalmi szerepvállalására**, miként az ukrainai / kárpátaljai magyar testvéreink tehetik ezt.

Mindent egybevetve: **erdélyi magyarságunk ügye** – közel száz évvel elcsatolása után – mindmáig rendezetlen. Többé vagy kevésbe ugyanez mondható el a többi elszakított nemzet részéről. Továbbra is azt tapasztaljuk, hogy többségi „gazdáink” nem megoldani, hanem szőnyeg alá sepreni, nem létezővé tenni akarják a problémát. Sőt a román többségi politikum felelősségvállalás helyett kriminalizálja a magyarságot.

A román részről is rengeteg bírálathoz részesülő nagy-román **centenárium jubilálás** jobbra nacionalista, nacionálkommunista klisékre épül, központi eleme lévén a magyarságról alkotott hagyományos ellenség-

kép kultiválása. Megjegyzem, hogy erre tragikomikus módon a német-román államfő is szerencsétlenül rájátszik, amikor Trianon legnagyobb vesztesével, a szinte teljesen megsemmisített szász és sváb közösséggel – a Nobel-díjas **Herta Müller** maradék népével – ünnepeleti a „Nagy Egyesülést”.

Ezzel szemben az általunk is tiszteletben tartott centenáriumi évforduló éppen az ellenkezőjére volna alkalmas. Itt volna az alkalom és a kellő idő közös dolgaink rendezésére – amint József Attila fogalmaz –: az erdélyi magyarság ügyének **megoldására**, a románok és magyarok közötti **megbékélésre**. Hogyha már a hatalomba visszatérő kommunisták 1989 kegyelmi idejében meghiúsították, itt volna az idő, hogy újból megkíséreljük ezt.

Ehhez az újabb próbálkozáshoz merítsünk indítást és ihletet azoknak a román és magyar személyiségeknek a példájából, akik 1989. június 16-án – **Nagy Imre** és sorstársai újratemetésének napján – a **Budapesti nyilatkozatban** kötelezték el magukat a román–magyar viszony, illetve az erdélyi magyarság helyzetének békés rendezésére. Hadd álljon itt a többek között Antall József, Csoóri Sándor és Für Lajos, valamint Mihnea Berindei, Ion Vianu és Dinu Zamfirescu által a Magyar Demokrata Fórum és a Romániai Emberi Jogokat Védő Liga képviselőitől aláírt dokumentum **Erdélyre** vonatkozó részlete: „Erdélynek, mely az egymást kiegészítő kultúrák földje volt és maradt, a kulturális és vallási pluralizmus modelljévé kell válnia. Népeink érdekeit szolgálja, hogy a kultúrák, a vallások és hagyományok sokfélesége, mely mindig is erdélyi sajátosság volt, megmaradjon. Biztosítani kell mindegyik nemzet jogát az autonóm politikai képviselethez és a kulturális autonómiához. Ezek megvalósítása megköveteli – többek között – a magyar nyelvű oktatás megszervezését minden fokon, beleértve a kolozsvári magyar egyetem visszaállítását is.”

Ahhoz hasonlóan, ahogyan az Egyesült Államoknak Amerika, nemzeti politikánk számára pedig Magyarországnak az első – a román nemzet ebbéli igényét is készséggel el kell ismernünk. Nemzeteink **szuverenitása** nem képezheti kérdés tárgyát. Mint amiképpen erdélyi magyarságunk, illetve Székelyföld **autonómiához való joga** is elvitathatatlan.

Tőkés László

(Elhangzott Tusnádfürdőn, 2018. július 28-án.)

JÚLIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

Július 2.–5. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Július 7. • Nagyalambfalva, Hargita m.
Kányádi Sándor költő temetése

A június 20-án, 90 éves korában Budapesten elhunyt **Kányádi Sándort**, a Nemzet Művésze címmel kitüntetett Kossuth-díjas magyar költőt kérésének megfelelően szülőfalujában, a székelyföldi Nagyalambfalván (Udvarhelyszék) helyezték örök nyugalomra. Az ökumenikus egyházi szertartáson részt vett Áder János magyar köztársasági elnök is, továbbá számos jeles közéleti személyiség, közöttük **Tőkés László** püspök, EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke. A szertartás után a család kertjében, szülei sírja mellett helyezték végső nyugalomra a jeles erdélyi költőt, író, műfordítót, Budavár, Székelyudvarhely és Nagyalambfalva díszpolgárát.

Július 9–11. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Július 12. • Kézdivásárhely, Kovászna m.
Tüntetés a székelyföldi terrorvád áldozatainak védelmében

Több százán tüntettek az Erdélyi Magyar Néppárt, az RMDSZ, a Magyar Polgári Párt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács hívására Felső-Háromszék központjának főterén a terrorizmus miatt elítélt Beke István és Szócs Zoltán bebörtönzése ellen tiltakozva. (Az eseményről szóló tudósítás és Tőkés László beszéde kiadványunkban olvasható.)

Július 14. • Kolozsvár, Házsongárdi temető
Bíró András Csaba egyetemi oktató temetése

A kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen, az Egyetemi Házban **Bíró András Csaba** volt kollégái méltatták az elhunyt érdemeit, oktatói-tudományos tevékenységét. A Partiumi Keresztény Egyetem nevében **Tolnay István** igazgatótanácsi tag, a Pro Universitate Partium Alapítvány alelnöke emlékezett meg a megboldogult váradi munkásságáról. Kiemelte, hogy a docens olyan időszakban szolgálta a közgazdasági tanszék, majd az önálló kar kiépítését, amikor szakmai tudására, törvényismeretére és tapasztalatára a legnagyobb szüksége volt az intézménynek. A római katolikus egyház temetési szertartását követően **Tőkés László** elnök a PUPA nevében méltatta az oktató meghatározó szerepét a PKE közgazdasági karának létrehozásában. „Az anyanyelvű felsőoktatás létkérdés az erdélyi magyarság számára, és ennek ügyét szolgálta a Kolozsvárról hozzánk szegődött volt egyetemi dékán” – hangsúlyozta.

Július 16. – Augusztus 27. • Brüsszel, Strasbourg

Nyári európai parlamenti szünet

Július 22–24. • Csíksomlyó, Hargita m.
EMNT-EMNP választmányi tanácskozás

Július 24. • Csíksomlyó
Főhajtás és megemlékezés **Fodor Imre** marosvásárhelyi polgármester, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács alelnöke és a Maroszéki Székely Tanács elnöke sírjánál ➤

➤ **Július 25–29. • Tusnádfürdő,** Hargita m. XXIX. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor

A Szenvedélyünk Tusványos! jelmondat jegyében lezajlott idei rendezvényen mindenkori meghívottként és díszvendégként vett részt **Tőkés László**, a romániai rendszerváltozás egyik elindítója, aki idén is **Orbán Viktor** magyar miniszterelnökkel együtt tartott közéleti fórumot a programzáró napon. (Lásd a vonatkozó közleményeket.)

Július 25. • Tusnádfürdő, Városháza

A legendás magyar Aranycsapatról szóló kiállítás megnyitója az új városházán

Július 26. • Tusnádfürdő

Sajtótájékoztató a székelyföldi politikai foglyok ügyéről

Konferencia a tordai vallásbéke 450. évfordulója alkalmából

Kerekasztal-beszélgetés a magyarok európai szintű jogvédelméről

Július 27. • Tusnádfürdő

Találkozó Nagy István magyar agrárminiszterrel

• **Csíkszentsimon**

Alkalmi látogatás a Csíki Sör Manufaktúrában

Július 28. • Tusnádfürdő

Találkozó Orbán Viktor miniszterelnökkel

Előadás a nyári szabadegyetemen

Emlékezés Borbély Imrére. Könyvbemutató

Július 31. • Nagyvárád, EP-iroda

Fogadónap. Munkaülés

ÍRÁSBELI HOZZÁSZÓLÁS AZ OSZTRÁK EU-ELNÖKSÉG TEVÉKENYSÉGI PROGRAMJÁHOZ

Szívből köszöntöm az EU-elnökség átvételét Ausztria által. Történik ez az **európai migránsválság** kellős közepében, ami rendkívüli kihívást jelent osztrák szomszédaink számára.

Kedvező körülmény viszont, hogy hosszan tartó vajudás után az Európai Tanács múlt heti csúcstalálkozóján végre megegyezés született a migráció kérdésében, mely az első döntő lépésként – valóságos **paradigmaváltásként** – értékelhető az európai bevándorlási politika átalakításában. Ausztria ebben a folyamatban irányító, közvetítő – valóságos kulcsszerepet – játszhat.

A visegrádi négyek, illetve a közép-európai régió tagjaként **Magyarország** elkötelezett támogatója az osztrák elnökség „**Védmező Európát**” meghirdetett elnökségi programjának: az európai biztonság- és védelempolitika megerősítésének, az illegális migráció elleni küzdelemnek és a kötelező elosztási kvóták elvetésének.

Sok sikert kívánok Ausztriának, **Sebastian Kurz** elnök úrnak!

Strasbourg, 2018. július 3.

Tőkés László
EP-képviselő

„MADARAT TOLLÁRÓL, EMBERT BARÁTJÁRÓL”

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az RMDSZ egyik alapító tagja és volt tiszteletbeli elnöke üdvözölte **Eckstein-Kovács Péter** alapítótársát, volt szenátort és minisztert azon döntéséről, hogy az RMDSZ-nek a korrumpált Szociáldemokrata Párttal való cinkossága miatt 2018 nyarán kilépett a szövetségből.

Hasonlóképpen elégtételét fejezte ki amiatt, hogy a Legfelsőbb Bíróság korrupció miatt letöltendő börtönbüntetésre ítélte **Liviu Dragnea** szociáldemokrata pártelnököt.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke sajnálattal vette tudomásul, hogy pénzmosás, hivatali visszaélés, kenőpénz elfogadása és befolyással való üzér-

kedés vádjával **Kiss Sándort**, a Bihar Megyei Tanács elnökét, a területi RMDSZ-szervezetet sok éven át elnöklő politikust szintén súlyos fogsággal sújtották. ➤

Ugyanakkor azt tapasztalja, hogy az erdélyi-partiumi magyarság volt „erős emberét” cinkos módon siettek védelmükbe venni pártbeli elvtársai – köztük **Szabó Ödön**, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének ügyvezető elnöke, aki tettestársa volt hírhedt védencének az érmindszenti, illetve nagyváradi **Ady-központ** elrablásában és felprédálásában. S ez a cselekmény még csak nem is szerepel Kiss Sándor bűnlajstromán. Okkal lett volna elvárható, hogy a bűnrészesség elve alapján **Biró Rozália** volt nagyváradi alpolgármester, jelenle-

gi parlamenti képviselő is közösséget vállaljon egykori mentorával.

„Madarat tolláról, embert barátjáról” – tartja a népi mondás. Erdélyi EP-képviselőnk – az ártatlanság védelmének fenntartásával – elengedhetetlenül fontosnak tartja a romániai magyar politikai közélet, illetve a Bihar megyei RMDSZ **korruptiótól való megtisztítását**. „Magyar egyházaink és fideszes szövetségeseink becsülete és jól felfogott érdeke is ezt követeli meg” – jelentette ki.

AZ ÖRMÉNY ORSZÁGJELENTÉS VITÁJA ÉS ELFOGADÁSA AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

A **Tókes László** jelentéstévő által elkészített örmény országjelentés általános vitájára és megszavazására az Európai Parlament július eleji ülészakán, két egymást követő napon került sor Strasbourgban.

A július 3-án este megtartott vita képviselőnk előterjesztésével kezdődött. Az Európai Unió és Örményország között megkötött Átfogó és Megerősített Partnerségi Megegyezés (CEPA) következő napon esedékes ratifikációja kapcsán örömet fejezte ki amiatt, hogy évekig tartó bizonytalanság után, a felek kölcsönös nyitottságának köszönhetően, végre megszületett ez a kétoldalú **partnerségi megállapodás**, lehetővé téve azt a történelmi fontosságú fejleményt, hogy „az örmény nemzet végre visszatalált az őt megillető helyre, az európai népek közösségébe”, ahová földrajzi elhelyezkedése, történelmi múltja, ősi nemzeti, vallási és kulturális öröksége alapján valójában tartozik. Ez különösképpen fontos előrelépésnek számít annak ismeretében, hogy 2013-ban **orosz befolyásra** meghíúsult az eredetileg tervbe vett társulási szerződés megkötése, olyannyira, hogy az Eurázsiai Gazdasági Unióba való belépése által Örményország az orosz, posztszovjet politikai orientáció irányába fordult el.

Az EU Bizottságának alelnökével, **Federica Mogherini** külügyi képviselővel együtt több hozzászóló is fontosnak tartotta kiemelni, hogy az Unió ezek után sem hagyta magára a dél-kaukázusi országot, aminek köszönhetően megromlott kapcsolataikban fordulat állott be. Ennek nyomán jutottak el oda, hogy immár a demokratikus reformokat nem az EU követeli meg,

hanem maga az örmény nép igényli – jelentette ki a főképvisező.

A **Nikol Pasinján** miniszterelnököt az ország élére állító tavaszi demonstrációkra, illetve a **népakarat** békés úton való győzelmére utalva egyik képviselő úgy fogalmazott, hogy „Örményország népe kezébe vette a sorsát”. Pártállásuktól függetlenül a felszólalók azon véleményüknek adtak hangot, hogy az alkotmányos keretben és békés úton végbement hatalomváltást, illetve a **demokratikus rendszerváltás** megújuló folyamatát az EU-nak hathatós módon támogatnia kell – és ennek szolgál hasznos eszközként a frissen megkötött partnerségi megállapodás.

Zárszavában erdélyi képviselőnk legutóbbi örményországi benyomásait osztotta meg a jelenlévőkkel. Pasinján miniszterelnök meghatározó szerepét méltatta a „bársonyos forradalomban”, másfelől **aggódmát fejezte ki** jövőbeli pályafutását és sorsát illetően országa veszélyes politikai helyzetének, valamint a dúsgazdag oligarchák posztkommunista világának körülményei között. Erre az Uniónak és a Parlamentnek külön is oda kell figyelnie – hangsúlyozta.

A vitában felvetődött kérdésekre reflektálva Mogherini alelnök az elengedhetetlenül szükséges **előrehozott választások** és a választási rendszer azt megelőző reformja, valamint a **vízumliberalizációról** szóló tárgyalások mihamarabbi megkezdése vonatkozásában helyezte kilátásba az uniós intézmények hathatós támogatását.

Július 4-én délben az Európai Parlament minősített szótöbbséggel szavazta meg az Örményországról szóló jelentést.

ELŐTERJESZTÉS

AZ EU ÉS ÖRMÉNYORSZÁG KÖZTI PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁS TÁRGYÁBAN

Hosszú folyamatnak értünk a végére az Európai Unió és Örményország között megkötött **Átfogó és Megerősített Partnerségi Megegyezésről** (CEPA) szóló mai vitával és az EP plenáris ülésén holnap sora kerülő zárószavazással. A jelentés külügyi bizottsági raportőreként ezúton mondok köszönetet az árnyékjelentés-tevőknek és valamennyi kollégámnak, valamint a Titkárságnak, egyszóval mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak a parlamenti állásfoglalás és a törvényhozási határozat előkészítéséhez.

De ennél is hosszabb út megtételére volt szükség, amíg idáig eljutottunk. Az eredeti társulási szerződés 2013-ban való végleges megíratása után évek teltek el üresen, míg végre 2015-ben újrakezdődtek a tárgyalások a mostani megállapodás létrehozatala céljából, melyet a felek 2017 novemberében írtak alá.

Az előbbieknél is messzebbre tekintve egyenesen történelmi fontosságú fejleménynek értékelem, hogy a cári orosz és az oszmán török, majd a szovjet birodalmak szorításából kiszabaduló **örmény nemzet** – a tömeges népiirtás és a kommunista diktatúra korszakait maga mögött hagyva – végre visszatért az őt megillető helyre, **az európai népek közösségébe**, mint az egyesülő Európa „keleti bástyája” és első keresztény állama. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy európai parlamenti jelentéstevőként ennek a folyamatnak cselekvő részese lehetek, és erről a helyről is kifejezhetem jókívánságaimat az örmény állam 1918-ban kikiáltott – bár rövid ideig tartott – **függetlenségének centenáriuma** alkalmából.

Az Európai Parlament minden lehetséges támogatást kész megadni Örményországnak és a demokratikus változások érdekében bátran kiálló örmény népnek újból visszanyert függetlensége és a közel három évtizede elkezdődött **demokratikus rendszerváltozás** jelenkori folytatódása közepette, valamint az általa az ország élére állított **Nikol Pasinján** miniszterelnöknek és kormányának, hogy az együttes akarattal elfogadott **partnerségi megállapodás** értelmében az elkezdett reformokat és a társadalom modernizációját gyorsuló ütemben folytassák, a korrupciót leküzdjék, a gazdasági fejlődést beindítsák, a jogállami rendszert kiépítsék és az emberi-polgári jogokat biztosítsák, a hegyi-karabahi háborús konfliktusra pedig békés megoldást találjanak.

Az Európai Unió hosszú évek óta komoly válságokkal küszködik. Gyengülő ereje és megosztottsága miatt nehezen tud megküzdeni a további integráció kihívásaival és a migrációs válsággal. Ezért is fontos a közvetlen szomszédaival – példának okáért a Keleti Partnerség részvevőivel – fenntartott viszonya. Ezen kapcsolatokból valamennyi fél nyerhet. Az EU-hoz fűződő kapcsolatok fejlődése nemcsak **Örményországnak**, hanem az **Uniónak** is javára szolgálhat.

Strasbourg, 2018. július 3.

Tőkés László
EP-képviselő

MAGYAR POLITIKAI FOGLYOK ROMÁNIÁBAN!

Az Európai Parlament július 5-i strasbourgi plenáris ülésén **Tőkés László** néppárti képviselő napirend előtti felszólásban készült felhívni az európai törvényhozás, az uniós közösségek és a nemzetközi nyilvánosság figyelmét arra a döbbenetes, égbekiáltó tényre, hogy egy képtelen és alaptalan terrorvád nyomán Romániában súlyos börtönbüntetésre ítélték magyar fiatalokat. Noha korábban gyakorlatilag felmentették **Beke István Attilát** és **Szócs Zoltánt** az ellenük felhozott, koncepciózus vádak alól, most mégis fejenként öt évnyi börtönbüntetésre ítélte őket a román legfelsőbb bíróság, aminek letöltését már meg is kellett kezdeniük. A bukaresti döntés **hatalmas felháborodást** keltett a romániai magyar nemzeti közösség soraiban, amelynek tagjai szinte egyöntetűen úgy érzékelik, hogy a nemzetállami hatóságok mostani lépése nem más, mint nyers és brutális erődemonstráció, s mint ilyen a teljes erdélyi magyar közösség ellen irányul.

Tőkés Lászlónak végül nem nyílt alkalma az EP plénumán való felszólalásra, ezért mondanivalóját lefelben juttatta el **képviselőtársaihoz**, valamint a törvényhozás elnökéhez, **Antonio Tajanihoz**. Lásd alább.

Beke
és
Szócs

NAPIREND ELŐTTI FELSZÓLALÁS

A kommunista diktatúra bukása után huszonnyolc évvel Romániában tovább él a **magyarelles nacio-
nalizmus**.

Ceaușescu diktátor uralmának idejét idézve, **terrorizmus** hamis vádjával börtönbe vetettek két székely magyar fiatalembert.

Kérem az Elnök urat és a Tisztelt Házat, hogy járjanak közben Beke István Attila és Szócs Zoltán **politikai foglyok** kiszabadítása érdekében!

Strasbourg, 2018. július 5.

Tőkés László
EP-képviselő

TÜNTETÉS KÉZDIVÁSÁRHELYEN: SZABADSÁGOT A POLITIKAI FOGLYOKNAK!

Több százan gyűltek össze július 12-én délután a háromszéki Kézdivásárhely főterén, hogy a terrorizmus miatt elítélt **Beke István Attila** és **Szócs Zoltán** bebörtönzése ellen tiltakozzanak. A tüntetők háromnyelvű (magyarul, románul és angolul is olvasható), „Szabadságot a politikai foglyoknak!” feliratot tartottak a magasba.

„Tiltakozunk a nacionálkommunizmus, a Ceaușescu-diktatúra és a Securitate magyarelles politikájának és módszereinek alkalmazása és továbbélése ellen. Utódkommunista hatalom került a kormányba, a kommunista titkosszolgálat őrzi és védi pozícióit, és a jelek szerint tovább működik az egykori Securitate, és annak 'irredenta magyarok' elnevezésű ügyosztálya, amelyik ránk szakosodott, és gátlástalanul folytatja tevékenységét” – jelentette ki felszólalásában **Tőkés László** EP-képviselő. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke hozzátette: a rendszerváltás után 29 évvel azzal kell szembesülni az erdélyi magyar közösség, hogy a koncepciós perek és a politikai foglyok korszaka visszatért.

utat, és tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy Beke és Szócs kiszabadulhasson. „Az RMDSZ partneri viszonyban áll a kormánypártokkal, az utódkommunista szociáldemokrata párttal és koalíciós partnerével, ezért ne asszisztáljanak a törvényhozásban a jogállamiságot csorbító jogalkotás folyamatához. A **partnerség felmondása** is komoly eszköz lehet a kezükben a magyar politikai foglyok és a magyar szabadság védelmében” – mondta Tőkés László, majd hozzátette: jogi és politikai téren is folytatni kell a küzdelmet az igazságért. Az EMNT elnöke szerint **Klaus Iohannis** államfő soron kívül kegyelemben kellene részesítse a bebörtönzött fiatalokat, a politikai nyomásgyakorlás kapcsán pedig elmondta: nemzetközi fórumokon is képviselni kell a politikai foglyok igazságát, ezért ő maga EP-képviselőként az **Európai Parlament** minden tagját tájékoztatta már – egyenként – az igazságtalanságról.

Az Erdélyi Magyar Néppárt a Legfelsőbb Bírói Tanácshoz fordul a Beke-ügyben, amint megkapják a jogerős ítélet indoklását – mondta el a kézdivásárhelyi tüntetésen **Toró T. Tibor**, a Néppárt ügyvezető elnöke. A politikus kijelentette: „Mi, az Erdélyi Magyar Néppárt vezetői és tagjai úgy gondoljuk, nem általában a román igazságszolgáltatással álluk szemben, hanem annak függetlenségét és szakmaiságát eláruló néhány tagjával. Épp ezért a Legfelsőbb Bírói Tanácshoz fordulunk – a megszületett ítélet indoklásának ismeretében –, és kérjük: állapítsák meg a lefolytatott per koncepciós jellegét, rendeljék el annak felülvizsgálását, és állapítsák meg a személyi felelőségeket mind az eljáró ügyészek, mind a bírók esetében! Ehhez a román jogvédő- és szakmai szervezetek segítségét is kérjük.” Toró T. Tibor hozzátette: a Néppárt az európai regionalistákat és autonomistákat tömörítő **Európai Szabad Szövetség** tagpártjaihoz és testvérszervezeteihez fordul, arra kérve őket, hogy szolidaritásukkal és közbenjárásukkal sikerüljön felhívni a szélesebb közvélemény figyelmét is a történetekre, ezzel is nemzetközi nyomás alá helyezve e szégyenletes ügy felelőseit.

A két székelyföldi fiatal jogerős elítélésének részletes írásos indoklását az illetékes román bíróság **három hónap múltán** sem volt képes vagy hajlandó nyilvánosságra hozni és eljuttatni az érintettekhez.

A püspök felszólította Románia kormányát, hogy szüntesse be nyíltan **magyarelles** politikáját, mely a centenárium évében csak felerősödött, az RMDSZ-t pedig arra kérte, hogy folytassa a megkezdett, közös

BESZÉD A KÉZDIVÁSÁRHELYI TILTAKOZÓ ÉS SZOLIDARIZÁLÓ NAGYGYŰLÉSEN

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Ő szent Fiától, az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Hölgyeim és Uraim!

Kedves Testvéreim!

Most, amikor újra tüntetésre vagyunk kénytelenek összegyűlni, eszembe jut nekem is a Nagy Székely Menetelés, valamint az Igazság Napjának nevezett azon összefogásunk és felsereglésünk, amikor a Székely Mikó Református Kollégium ügye mellett állottunk ki. Ma

sajnos megint arra kényszerít a helyzet, hogy a teljeskörű magyar összefogás és szolidaritás jegyében egybegyűljünk, és az „egymás terhét hordozzátok” evangéliumi parancsnak engedelmességgel **Szabó Dezső** szavát kövessük: „minden magyar felelős minden magyarért”.

Sok minden választ el bennünket, akik ma különböző képviseltek nevében egybegyülekeztünk, sőt őszintén szólva a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalommal hivatalos kapcsolatot nem is igen tartott fenn az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács. De ezen felülemelkedve összekapcsol bennünket, elnyomott magyarokat és székelymagyarokat az alapvető **nemzeti szolidaritás**. Ahogy az egyik nyilatkozatban olvastam: „legyen nemzeti minimum a magyarok egymás melletti kiállása”.

A román parlamenti pártok röviddel ezelőtt egy képmutató törvénykezdeményezést nyújtottak be – horribile dictu – a románellenességről. Valójában ez egy eredendően magyarellenes törvénytervezet. Minő cinizmus! A kiszolgáltatott és jogfosztott kisebbségi magyaroktól akarják megvédeni a hatalmat birtokló többségi nemzetet. Ez ellen az állampolitikai rangra emelt intézményes magyarellenség ellen is tiltakozunk a mai napon, melynek **Beke István** és **Szócs Zoltán** is áldozatául estek. E a **magyarellenség** – a jelek szerint – újabb hullámokkal tetőz. Ezt a jelenséget intézményes módon figyeli és hozza nyilvánosságra évről évre az Erdélyi Figyelő, a Transylvanian Monitor, magyar, román és angol nyelven. Ennek az újabb, sorozatos megnyilatkozásával találkozunk ezekben a napokban, hetekben. Tiltakozunk tehát a tovább élő

nacionálkommunizmus, a Ceaușecu-diktatúra és a Securitate magyarellenes politikájának és módszereinek az alkalmazása és tovább élése ellen.

A Szervezett Bűnözés és Terrorizmus Elleni Ügyészségnek (DIICOT) a Román Hírszerző Szolgálattal (SRI) való együttes fellépése elítéltjeink ellenében a diktatúra módszereit alkalmazza. Tudniillik a parancsuralmi rendszerekre jellemző az igazságszolgáltatás politikai célokra való felhasználása. Annak idején Temesváron is egy kilakoltatási procedúrát konstruáltak... Valójában kökemény hatalmi-politikai befolyásgyakorlás zajlik. Minek is nevezhetnénk ezt a jelenséget? Én **legalizmusnak** hívnám. Egész Románia a jogállamiság posztkommunista válságával küzdök. Tartós belpolitikai válság alakult ki a hatalmi ágak összefonódása miatt. Bűnelkövetők, magamentők politikai akarata érvényesül a parlamentben, a törvényhozásban. Beszélni szokás manapság a „párhuzamos” és a „mély” államról. De miért bonyolítsuk? Itt tulajdonképpen egy **kamarillapolitikának** vagyunk a tanúi. Utódkommunista hatalom került a kormányba, a kommunista titkosszolgálat őrzi és védi pozícióit. Ki ne hallott volna a Habsburg kamarillapolitikáról?! Párhuzamba állítható azzal a román módszerrel, amely száz év óta tervszerűen és módszeresen arra törekszik, hogy megteremtse a pánortodox és pánromán államot. Tovább működik – jelek szerint – az „irredenta magyarok” elnevezésű ügyosztály az állambiztonsági szerveknél. A **Securitate** egykori ügyosztályát nevezték így, amely reánk szakosodott. Gátlátalanul folytatja tevékenységét ma is. Mára a „német fasiszták” elnevezésű ügyosztály, amely a szászokra-svábokra szakosodott, talán beszüntette a tevékenységét, hiszen van egy német eredetű román államelnökünk – miközben a német kisebbség mára már szinte teljesen elfogyott. De hadd ne folytassuk ezt a gondolatmenetet, elég, ha megállapítjuk, hogy ezen viszonyok következménye, hogy 1989 után 29 esztendővel újra **konceptációs perek** zajlanak Romániában. Újból vannak **politikai foglyok** országunkban! Ennek tulajdonítható, hogy a terrorizmus elleni küzdelem nemzetközi konjunktúrájában, a terrorvád ürügyén, szolgálatos bűnbakként ítélik súlyos börtönre Beke Istvánt és Szócs Zoltánt.

Szem előtt tartva, hogy Nagy-Románia centenáriuma kiváló alkalomként szolgál a román–magyar megbékélésre és kapcsolataink rendezésére, felszólítjuk Románia kormányát és a román politikai osztályt – gondolom, mindnyájunk nevében – magyarellenes politikája beszüntetésére és egy mértékadó **kisebbségvédelmi törvény** támogatására, illetve elfogadására. Ezzel együtt a román parlamenti pártokat erről a helyről is felkérjük, hogy vessék el a románellenességről szóló, képmutató törvénykezdeményezést, és inkább a magyarokat védjék a többségi nacionalizmussal szemben. Románia államelnökét pedig arra kérjük fel, hogy **részéssítse soron kívüli kegyelemben** Beke Istvánt és

- Szócs Zoltánt – nem mintha rászorulnának, lévén ártatlanok, de a legalizmus előbb említett keretei között ez lehetne a legrövidebb út az ő kiszabadításuk felé, és kellő gesztus egy német nemzetiségű román politikus szolidaritásának és jóindulatának a kimutatására. Gondolom, a tüntetők nevében ilyen értelemben fordulhatunk az illetékesekhez, kiegészítve az elmondottakat azzal, amit az előttem szólók tűztek ki célul. Románia kormányához, parlamentjéhez, elnöki hivatalához, országunk főméltóságaihoz forduljunk tehát mindenelekőt, ebben az értelemben.

De természetesen **jogi téren** is tovább kell folytatnunk a tevékenységünket, erőfeszítéseinket. Nemzeti jogvédő szolgálataink keressék meg a jogi megoldás útját és lehetőségeit, szükség szerint az európai emberi jogi bíróságig víve fellebbezésünket.

Harmadsoron **politikai téren** is további erőfeszítéseket kell tennünk, éspedig két úton-módon, nevezetesen: az ügy nemzetköziesítése és politikai nyomásgyakorlás kifejtése révén, annak függvényében, hogy az előbb elmondottak útján mire jutunk. Ha itthon nem találunk megoldást, akkor így képzelem el a folytatást. Magam már fordultam is az Európai Parlament tagjaihoz, a plenáris felszólalási lehetőség hiányában egyenként kerestem meg őket, valamint **Antonio Tajani** parlamenti elnököt. Folytatnunk kell ezt a közbenjárást, akár az **RMDSZ** európai parlamenti képviselőinek az együttműködésével, melyre ezen a helyen is felkérem őket. Kiváltképpen az RMDSZ fellépését szorgalmazom, hiszen a legnagyobb felelősségük és lehetőségük a politikai érdekérvényesítés tekintetében nekik van. Az európai intézményeknél, a pártcsaládainknál, az Európai Néppártnál, mint ahogy tette ezt az Erdélyi Magyar Néppárt az Európai Szabad Szövetség partnerségében – tehát pártcsaládainknál is fel kell lépünk. Elyomott kárpátaljai testvéreink ügyében is hozzájuk fordultunk. Nem utolsósorban egyházaink nemzetközi kapcsolatrendszere is jó pályát biztosít érdekeink képviselőre és igazságos ügyünk érvényesítésére.

Az RMDSZ parlamenti felelőssége rendkívüli, hiszen partneri viszonyban állnak a román koalíciós pártokkal, az utódkommunista szociáldemokrata párttal és balliberális szövetségeseikkel. Ne asszisztáljanak a törvényhozásban, a jogállamiságot csorbító törvénykezés folyamatában, és ne legyenek megalkuvóak! Akár **partnerségi kapcsolat felmondása** is egy komoly eszköz lehet a kezükben a magyar szabadság és foglyaink védelmében, a magyarellenesség ellenében. Románia parlamentjében a külügyi bizottságnak egy RMDSZ-es képviselő az elnöke, ő mit tesz értünk?

A jogállamiság és a valós demokrácia óhaja ezeket a gondolatokat adta a számba, és ennek szellemében kérem, hogy ne lankadjanak el, és legközelebb még hangsúlyosabb és erőteljesebb módon érvényesítsük véleményünket, adjunk kifejezést érdekeinknek és követeléseinknek!

1989 óta nagyon elfáradtunk, elveszítettük illúzióinkat, és tettek is róla, hogy elveszítsük bátorságunkat is. De ez esetben egy olyan pontra jutottunk, ahonnan csak egy fordulat, egy gyökeres változat révén mozdulhatunk el jó irányba.

Isten legyen velünk, hogy ne hátráljunk meg, és mindaddig ne nyugodjunk, amíg ki nem vívjuk börtönbe vetett testvéreink és ezzel együtt saját szabadságunkat!

Tőkés László

Elhangzott Kézdivásárhely főterén, 2018. július 12-én

EGY LEVÉLVÁLTÁS A SZÉKELYFÖLDI POLITIKAI FOGLYOK ÜGYÉBEN

NYÍLT LEVÉL TŐKÉS LÁSZLÓ EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐHÖZ

Tisztelt Képviselő Úr!

Aggodalommal figyeljük a székelyföldi eseményeket, a két magyar hazafi indokolatlan meghurcolását, egyúttal kéréssel fordulunk Önhöz.

Kérjük, tegyen meg minden megtehető Beke Istvánért és Szócs Zoltánért!

Kiáltassék világgá, mint annak idején, amikor valamilyen nagy veszély fenyegetett és valamely nemzettársunk élete nagy veszélyben forgott!

Ne hagyják a két magyar fiút a börtönben szenvedni!

Annak idején Duray Miklóst is ki tudták hozni a börtönből, és a második temerini eset jogtalanul megváltottjait is!

Minden ifjú magyar élet kincs!
Tenni kell értük! Tenni, minél előbb!
Tisztelettel és szeretettel

Kovács Ilonka (Párkány)

Mgr. Polgár Hajnalka (a Magyar Polgári Kör alelnöke)

Mgr. Szamák Zsuzsanna (a Somorja Hangja – Vox Samariae elnöke) ➤

▶ VÁLASZ KOVÁCS ILONKÁNAK PÁRKÁNYBA

Kedves Asszonyom!

Saját és Társai nevében írott „nyílt levele” nyitott ajtón zörget, hiszen még mielőtt bárki is mondta volna, jómagam az Európai Parlamentben jártam közben Bekó István és Szócs Zoltán védelmében, múlt csütörtökön pedig az összes erdélyi közképviselési szervezet, azaz az EMNT, az EMNP, az SZNT, az RMDSZ és az MPP összefogásával rendeztünk tiltakozó tüntetést Kézdivásárhelyen.

Amit tehetünk, minden lehetőt megteszünk igazságtalanul börtönbe vetett Testvéreink szabadulása érdekében.

Felvidéki népünk szolidaritását megköszönve, tisztelettel és szeretettel küldöm köszöntésemet:

Tőkés László

TŐKÉS LÁSZLÓ VÉGIG JELEN VOLT AZ IDEI TUSVÁNYOSON

Július 25-én reggel hivatalosan is kezdetét vette a **29. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor** a Hargita megyei Tusnádfürdőn. A rendezvénysorozat közismert becenevét tartalmazó Szenvedélyünk Tusványos! szlogen jegyében zajló nyitóforumon mindenkori meghívottként és díszvendégként **Tőkés László**, a romániai rendszerváltozás emblemikus alakja is részt vett, aki jelenleg európai parlamenti képviselőként, valamint az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács elnökeként vesz részt a közéletben.

jövőjére gondolva tekintünk mi az Aranycsapatra, abban a szellemben, hogy Erdély aranykora, Tótfalusi Kis Miklós Aranyos Bibliája, illetőleg az Aranycsapat mind összefüggésben állnak egymással.”

Másnap, július 26-án reggel Tőkés László egy **MOGYE-fórumon** szólalt fel. A Mi lesz veled, Marosvásárhelyi Orvosi- és Gyógyszerészeti Egyetem? című kerekasztal-beszélgetésen az intézmény két magyar oktatója számolt be a jelenlegi helyzetről, amelynek immár csupán politikai megoldása lehetséges, mert adminisztratív téren már zajlik a MOGYE összeolvasztása egy román műszaki egyetemmel, ez pedig a magyar nyelvű állami orvos- és gyógyszerészeti képzés végét vetíti előre. Erdélyi EP-képviselőnk hozzászólásában úgy fogalmazott, hogy túl nagy a csend mind a sajtóban, mind a politika terén ebben az ügyben. „Véleményem szerint óriási mulasztást követ el az RMDSZ ebben a kérdésben. A Petőfi–Schiller Egyetem tragikomédiáját juttatja eszembe a mostani állapot. Akkor sem állt ki a teljes körű és vertikumú magyar nyelvű oktatás mellett, azóta sem, s nekünk kell időről időre kívülről figyelmeztetnünk, hogy tartsa be saját programját a parlamenti pártként működő szövetség” – fogalmazott. Az RMDSZ egyik alapítója és sok éven át tiszteletbeli elnöke szerint ebben a kérdésben végképp nincs

helye a megalkuvásnak. Ezért indították el **petíciójukat** az EMNT, az Erdélyi Magyar Néppárt és a Székely Nemzeti Tanács összefogásával, a magyar nyelvű

Aznap délben a püspök jelen volt a városházán rendezett **Aranycsapat-tárlat** megnyitóján, ahol kifejtette: „A 2018-as év az Aranycsapat emlékévé. Erdély

▶ orvos- és gyógyszerészképzés teljes körű helyreállításának célkitűzésével. Tőkés László szerint nem szabad hagyni, hogy ugyanarra a sorsra jusson a MOGYE, mint a Bolyai-egyetem az 1959-es egyetemegyesítés idején. „Ez alapvető álláspont kell legyen, és ebbe az irányba kellene politizálnunk, de nem találjuk a politikai összefogás módját, lehetőségét” – mutatott rá. Meglátása szerint az alternatívaként felmerült magyar állami támogatású erdélyi orvosképzés csak mentőöv, s ha már minden kötél szakad, csak akkor szabad ehhez a megoldáshoz nyúlni. Felidézte ugyanakkor, hogy a MOGYE-n kialakult helyzet okán júniusban levelet intézett **Orbán Viktor** miniszterelnökhöz, és megelégedéssel nyugtázta, hogy a nemzetpolitika irányítói már keresik a megoldást arra az esetre, ha a román állam ellehetetleníti a kibontakozást.

Egy időrendben is következő fórumon a székely fiatalokat ért terrorvádról és a rájuk mért súlyos ítéletekről volt szó az EMNT Kós Károly-sátrában, ahol elhangzott: a román legfelsőbb bíróság úgy hozott jogerős ítéletet **a Beke–Szócs perben**, hogy bizonyítékok nélkül átminősítette a vádat, és nem adta meg a vádlottaknak a súlyosított vádak elleni védekezés lehetőségét. Az előadók, köztük a bebörtönzött Beke István neje és Szócs Zoltán öccse, több oldalról mutatták be az esetet és a körülményeket, egybehangzón állítva: nemcsak justizmord történt, egybehangzón állítva: nemcsak justizmord történt, hanem egyenesen politikai összeesküvés áll az ügy hátterében, amelyet a román nemzetállami hatóságok és titkosszolgálatok a romániai magyarok megbüntetése és megfélemlítése szándékával okumlátki ki. Tőkés László hozzászólásában emlékeztetett, hogy ő maga az ítélet kihirdetése után nyomban tájékoztatta az Európai Parlament el-

bebörtönzött Beke István felesége és **Bajkai István** országgyűlési képviselő, a magyar parlament törvényalkotási bizottságának alelnöke informálták a médiát a terrorvád és az azt követő ítélet kapcsán előállt helyzetről, valamint a teendőkről és lehetőségekről. A püspök emlékeztetett: elsősorban a „legfelsőbb fórum”, azaz a Mindenható Úristen elé kell vinnünk ügyünket, de Isten után minden más alacsonyabb fórumon meg kell próbálni minden lehetőt. EP-képviselőnk elmondta, hogy már húszezren írták alá eddig azt a petíciót, amelyet Beke István és Szócs Zoltán ügyében indítottak. Úgy vélte: ezen elrettentő bírói döntés által nemcsak az elítéltek, hanem az egész magyar közösség ellen hajtóvadászat indult. Szerinte az elítéltek kiszabadítására irányuló lépések összehangolására van szükség. Megismételte: tiltakozásuk jelüül az RMDSZ-nek és az MPP-nek fel kellene bontaniuk a román kormánypártokkal kötött parlamenti együttműködési szerződést.

nökét és tagjait arról, hogy Romániában ismét **konceptációs perek** zajlanak és **politikai foglyok** sínylődnek börtönben, de sajnós Brüsszelben közben beállt a nyári törvényhozási szünet, s emiatt őszig nem várható semmilyen fejlemény. Elégedetlenségének adott hangot, hogy közben idehaza az RMDSZ–MPP pártszövetség együttműködik a magyarellenes intézkedések kiigazolásával és elkövetőivel, az „elnyomókkal”.

A fórumot követő sajtótájékoztatón az EMNT meghívására Tőkés László püspök, európai parlamenti képviselő, **Lomnici Zoltán** bíró, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, **Csóti György**, a Kisebbségi Jogvédő Intézet igazgatója, **Beke Ígyártó Csilla**, a

fejlesztési előadó-tanácsosa bevezetője után. Tőkés László az 1989-ben felszínre tört szabadságvágyat felidézve szövegezte az elmúlt három évtizedről történelmi párhuzamok és aktuális valóságselemek összefüggésében, nem rejtve véka alá, hogy a pánortodox román állami elnyomás alól egyházaink mindmáig nem szabadultak. Ma is nagy szükség van a magyar és az erdélyi ön- és hitvédelemre, és kellő önbecsüléssel társítva az európai porondon is vállalnunk kell a keresztény identitásunkat – mondotta. **Németh Zolt**, az Országgyűlés Külügyi Bizottságának elnöke és **Kovács István**, a Magyar Unitárius Egyház ügyigazgatója egymást kiegészítve méltatták a 450 éves erdélyi vallásbékét és annak ▶

▶ történelmi hozadékát, érdekes információkkal látva el a hallgatóságot a mai felekezeti dialógusokról és viszonyokról is.

Délután a **Kisebbségi Jogvédő Intézet** szervezésében tartottak egy tájékoztató fórumot Magyarok jogvédelme az európai szinten címmel **Szili Katalin** miniszterelnöki megbízott moderálásával, itt Tőkés László EP-képviselő a nemzetközi súlyú európai jelentések szerzőiként is ismert **Kalmár Ferenc** miniszteri biztossal és **Magyar Annával**, az Európai Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusa alelnökével együtt mutatta be – értelemszerűen vázlatosan –, hogy mi minden történt az elmúlt években az Európai Unió, illetve az Európa Tanács szintjén az őshonos nemzeti kisebbségek kollektív jogainak biztosítása érdekében. Elhangzott: ami eddig történt, az egyszerűre kevés és ígéretes. E kettőség egyfelől a rettenetes brüsszeli és strasbourgi bürokráciának, értetlenségnek és tehetetlenségnek, valamint az egyéni jogok primátusának, másfelől pedig a magyarok és szövetségeseik következetes küzdelmének tulajdonítható, ami viszont reményekre jogosít fel. Végzőként fogalmazódott

meg, hogy alapvető fordulatra lesz szükség a jövő évi EP-választásokon ahhoz, hogy áttörés következzen be az őshonos európai kisebbségek és a magyar nemzetrészek közösségi jogainak érvényesítésében.

AUGUSZTUSI ESEMÉNYNAPTÁR

2018. augusztus 1–27. • Brüsszel, Strasbourg
Nyári európai parlamenti szünet

Augusztus 1. • Budapest, Emberi Erőforrások Minisztériuma

Találkozó Kásler Miklós miniszterrel

Balog Zoltán minisztert **Kásler Miklós** orvosprofesszor, az Országos Onkológiai Intézet főigazgatója követte az EMMI élén. A Szent László Napok alkalmából tett nagyváradi látogatását., illetve itteni előadását követően hivatalában fogadta **Tőkés László** EP-képviselőt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökét, **Nemes Csaba** minisztériumi főtanácsadó társaságában. Általában véve a határon túli együtt működés kérdéseit, a külhoni magyarok időszerű problémáit beszélték meg, kiemelt módon pedig a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem válságos helyzetét. A miniszter feltétlen támogatását ígérte az erdélyi magyarok ügyéhez, a MOGYE jövője tekintetében pedig a megoldás megtalálására irányuló szándékukról biztosította vendégeit.

Augusztus 6. • Temesvár, Szent György székesegyház

Püspökszentelés

A Szent György székesegyházban megtartott püspökszentelésen meghívott vendégként vett részt Tőkés László volt királyhágómelléki református püspök, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke. Sokak öröme Ferenc pápa **Pál József Csaba** csíksomortányi születésű székely papot, resicabányai plébánost, hegyvidéki főesperest nevezte ki a Temesvári Római Katolikus Egyházmegye püspökének, a visszavonuló **Martin Roos** utódjaképpen. A felszentelési szertartást a lekö-

szönő temesvári püspök, valamint **Ioan Robu** bukaresti és **Jakubinyi György** gyulafehérvári érsekek végezték. Székfoglaló beszédében az új egyházi eljárás az „egység a sokféleségben” elvét tartotta követendőnek, és azt hangsúlyozta, hogy „Isten ajándékaént kell tekinteni a másik emberre, a másik népre.” Tudnivaló, hogy a hajdani Csanádi Egyházmegye három ország közötti trianoni felszabdalása, valamint a bánági svábok tömeges elvándorlása, illetve kiűzetése nyomán a soknemzetiségű egyházmegye etnikai összetétele gyökeresen megváltozott. A 110 ezer római katolikus mintegy 45%-át a szintén apadóban lévő magyar hívek teszik ki, miközben a németek aránya 11%-ra csökkent. A kisebbségek asszimilációja révén viszont a többségi román nemzethez tartozó hívek száma közel 30%-ra duzzadt. A kialakult új helyzetnek megfelelően a szentelési szertartás három nyelven – magyarul, románul és németül – zajlott. ▶

➤ **Augusztus 11. • Szépkenyérűszentmárton,** református templom

Falunap – Tóvidéki Találkozó

A mezőségi településen megrendezett **Tóvidéki Találkozón** több környékbeli település képviseltette magát. Anyai ági nagyapja egykori szolgálati helyén, illetve áldott emlékü édesanyja szülőfalujában **Tőkés László** volt királyhágómelléki püspök hirdette Isten Igéjét a rendhagyó falu- és gyülekezeti találkozó alkalmából tartott ünnepi istentiszteleten. *(Lásd beszámolómat.)*

Augusztus 20. • Nagyvárad

Nemzeti ünnep. Az új kenyér megáldása

Polgári civil és politikai szervezetek ünnepi prog-

ramsorozata keretében tartották meg idén is a város főterén az új kenyér megáldásának és szétosztásának felemelő, lélek- és közösségerősítő alkalmát. *(Az erről szóló tudósítás kiadványunkban olvasható.)*

Augusztus 22. • Csíkszereda, büntetés-végrehajtási intézet

Börtönlátogatás. Sajtótájékoztató

Rögtönzött, rendkívüli sajtótájékoztatót tartott a csíkszeredai börtön előtt **Tőkés László,** az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő és **Bekéné Iggyártó Csilla,** a jogtalanul fogva tartottak egyikének felesége, miután meglátogatták a székely terrorper politikai foglyait, **Bekes István Attilát** és **Szócs Zoltánt.** *(Lásd a vonatkozó közleményt.)*

Augusztus 23. • Nagyvárad, EP-iroda

EMNT–EMNP vezetőségi munkamegbeszélés

Augusztus 25. • Koltó, Máramaros m.

A Nagybánya Tájképfestő Telep alkotótáborának záróünnepsége

Kiállításmegnyitó

A közel negyedszázados alkotótábori munka terméséből összeállított képgyűjteményt megőrzésre és állandó kiállítás létrehozása céljából vehette át a Nagybánya melletti település Petőfi Sándor Emlékmúzeuma. Az idei, 23. táborban készült munkákból és az előző esztendő alkotásaiból egy táborzáró ünnepély keretében nyílt kiállítás a helyi művelődési házban. *(Részletek jelen lapszámunkban.)*

Augusztus 26. • Nagybánya

Látogatás Törös Gábor szobrászművésznél

Az augusztus 20-ai nemzeti ünnep alkalmából magyar állami kitüntetésben részesült nagybányai alkotót régi barátjaként, művészetének csodálójaként kereste fel otthonában **Tőkés László,** aki gratulált a 84 éves **Törös Gábornak** a Magyar Arany Érdemkereszthez.

Augusztus 27–30. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Augusztus 30. • Budapest, Külügyminisztérium

Találkozó Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszterrel

A találkozóra a külügyminiszter hivatalában, **Tőkés László** EMNT-elnök, **Csomortányi István** EMNP-pártigazgató, EMGESZ-elnök és **Nemes Csaba** budapesti EP-irodavezető, minisztériumi főtanácsadó (EMMI) részvételével került sor. Az EMNT és az EMNP képviselői irodahálózatuk szolgálatait ajánlották fel a magyar Külgazdasági és Külügyminisztérium erdélyi gazdaságfejlesztési terveinek a megvalósításához, valamint az Erdélyi Magyar Gazdák Egyesületei Szövetségének érdemi bevonását szorgalmazták a határon átnyúló agrárfejlesztési projektbe. A szövetség elnöke erre vonatkozó szakmai és szervezeti koncepciójukat ismertette. Valamennyien egyetértettek abban, hogy a több pilléren nyugvó, az erdélyi társszervezetekkel együtt megvalósuló, plurális együttműködés javára válik a külhoni magyar közösségnek.

TÓVIDÉKIEK TALÁLKOZÓJA SZÉPKENYERŰSZENTMÁRTONBAN

Augusztus 11-én szervezték meg a mezőségi Szépkenyérűszentmártonban (Kolozs m.) a **Tóvidéki Találkozót,** amin több környékbeli település képviseltette magát. Anyai ági nagyapja, néhai **Vass István** szolgálati helyén, illetve áldott emlékü édesanyja, **Tőkés Istvánné** (szül. Vass Erzsébet) szülőfalujában **Tőkés László** volt királyhágómelléki püspök hirdette Isten Igéjét a rendhagyó falu- és gyülekezeti találkozó alkalmából tartott ünnepi istentiszteleten.

Orbán Tibor lelképásztor kezdeményezésére a két világháború közötti tóvidéki találkozók hagyományát elevenítették fel, melyek az elszórványosodott, lélekszámban megcsappant, Füzes-patak menti, egykor az – időközben megszűnt – Széki egyházmegyéhez tartozott mezőségi térség elárvult népét voltak hivatottak közösségbe szervezni, hitükben és nyelvükben megerősíteni a belmisszió és a kulturális hagyományok éltetése útján.

➤ Igehirdetésében Tőkés László a Tóvidék népének sorsát a babiloni fogságot szenvedett Izráel népének múltjához hasonlította. „A nyáj maradékának” Istenéhez és népéhez való hűségét Dániel próféta és Isten ószövetségi népének hűségével példázta, akik inkább vállalták a próbatételt és az üldöztetést, mintsem hogy Istenüket, hitüket és önmagukat megtagadják. Dániel prófétát és bajtársait még a tüzes kemence és az oroszlánok verme sem rettentette vissza, sőt Nabukodonozor, majd Dárius király felhívására még a babiloni, méd és perzsa birodalmak népei is egy igaz Isten tiszteletére hajoltak.

Idegen uralom alól idegen uralom alá kerülve, a sorozatos török-, tatár- és Habsburg-dúlások nyomán, utóbb pedig a Trianont követő elnyomás és a Ceausescu-féle ateista-nacionálkommunista diktatúra idején tóvidéki szórványmagyarságunkat és „erdélyi Sionunkat” élő hite és hitből fakadó hűsége őrizte és tartotta meg, és jelenkori vészes pusztulásunk körülményei között egyedül ez jelentheti a kiutat és a jövőndőt – mutatott rá az igehirdető.

Fotó:
Riti
József
Attila

A szentmártoni templomot zsúfolásig megtöltő, népes gyülekezetet Orbán Tibor lelképásztor köszöntötte. A helybéli énekkar szolgálatát és a hívek szavatait követően úrvacsoravételre került sor.

KENYÉRMEGÁLDÁS A NEMZETI ÜNNEPEN

Az **Erdélyi Magyar Néppárt**, az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács**, a **Szent László Egyesület**, a **Magyar Polgári Egyesület** és az Érmelléki Gazdák Egyesülete nagyszabású programsorozatot szervezett Nagyváradon augusztus 20-a köré, a magyar államalapítás ünnepe alkalmából.

A tartalmas rendezvénysorozat kiemelkedő eseményként került sor az új kenyér megáldására történelmi egyházaink képviselői által. Idén először már öt felekezet lelki vezetői áldották meg a szétosztásra kerülő több tucat nagyméretű kenyeret az ünnepnap délutánján: **Tőkés László** református püspök, EP-képviselő,

A templom előterében szokásos „kövi beszéd” keretében Tőkés László a Mezőség nagy szülöttjéről, Vasszentgotthárd egykori birtokosáról és a Tóvidék hitvalló krónikásáról, **Wass Albertről** is megemlékezett születésének 110. évfordulója kapcsán.

A templomi együttletet közebed követte, ennek keretében a falu apraja-nagyja, a hazalátogatott elszármazottak, vendégek és meghívottak közösen fogyasztották el a település kultúrotthonában felszolgált étkeket.

A délutáni zenés-táncos műsor keretében a szentmártoni egyházközség elnöksége egyen-egyenként köszöntötte és méltatta a találkozón képviselt alapon részt vevő feketelaki, ördögösfüzesi, melegföldvári, mezőkeszűi, széki, cegei, gyekői gyülekezetek, illetve szórványok tagjait, **Várad Páter Pál** és **Lówey Lilla** Mezőség – A Holt-tenger tükrében című albumát ajándékozva nekik. Ugyanakkor kegyelettel idézték fel az 1935-ös tóvidéki találkozó emlékét, melyet annak idején a Tóvidéki Református Közművelődési Szövetség Mezőverese gyházán szervezett meg, s mely alkalmával a Szépkényerűszentmártoni Református Dalkör első helyezést nyert a kórusok versengésében, a falu pedig a szavalóversenyen is első helyen végzett.

Pék Sándor római katolikus esperes, **Mátyás Attila** evangélikus lelkész, **Kardos József** unitárius lelképásztor és **Erdódi Endre** görögkatolikus plébános által. Bevezető beszédet mondott és a meghitt szertartást levezette **Török Sándor**, az EMNT Bihar megyei elnöke.

Ünnepi beszédében Tőkés László Pál apostolt idézte: „egy a kenyér, egy test vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből részesülünk” (1Kor 10,17). Az ünnep alkalmából hagyományosan elkészülő „magyarok kenyere” az Ige egyetemes érvényén túlmenően azt a sajátos többletjelentést hordozza, mely a magyarság ➤

➤ keresztény, hitbeli közösségében ölt testet és készlet hálaadásra bennünket az elmúlt ezredévért, Krisztus Urunk érettünk vállalt áldozatáért, népünk megtartásáért – hangzott el a beszédben. A bűnös kenyérből és a magyarságunkat is megosztó kenyértörés viszonyai között az egy kenyérből való részesedés Krisztus hitében és Szent István népének közösségében kapcsoljon össze bennünket az iskoláinkért végzett szociálszolgálatban, valamint a Kárpát-medencei gazdák együttműködésében, a jócselekedetek általi ünneplésben – biztatta az egybegyűlt hívek szeregét a Királyhágó-mellék volt püspöke.

A megszelve szétosztott kenyerek elkészítéséhez érmelléki és dél-bihari gazdák adományozták a búzát, s ugyanabból a gabonából jutott a **Magyarok kenyere** játékonysági program részére is. Az ebből eredő támogatást szeptember 20-án, a Gyermek Világnapján, az Adományozási Nap keretében osztották szét a résztvevők között.

A nemzeti ünnepi esemény mintegy folytatásaként augusztus utolsó hétvégéjén az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács nagyváradi irodájában a bihari egyházközösségeknek szánt kenyereket is kiosztotta az Érmelléki Gazdák Egyesülete. A Partiumban sült 30 darab, egyenként öt kilós kenyérből azon települések egyházközösségei részesültek, mely helységek búzaadomá-

nyaikkal hozzájárultak a Magyarok kenyere programhoz. A régióban összegyűjtött búzát az érmihályfalvi **Gazsi-malom** örölte meg ingyenesen, a kenyereket pedig a nagyszalontai **Torpan-pékség** sütötte meg. A felajánlott kenyerek nagy része a református gyülekezetekben úrvacsoraként kerül kiosztásra, hogy ekképpen kerüljön vissza, ha csak jelképesen is, a gazdák adománya valamennyi adakozó közösséghez.

„FOGOLY VOLTAM, ÉS ELJÖTTETEK HOZZÁM” (MT 25,36) —

Máté evangéliuma értelmében hitbeli és erkölcsi kötelességünk a foglyok meglátogatása és gondviselése. Krisztus Urunk, aki értünk viselt fogságot, egyenesen magára vonatkoztatja ezt a szolgálatot. **Tőkés László** volt temesvári lelkipásztor, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő ebben a szellemben kereste fel csíkszeredai börtönükben **Beke István Attila** és **Szőcs Zoltán** székelyföldi közéleti ifjúsági vezetőket, akiket a bukaresti Legfelsőbb Törvényszék mondvacsínált vádak alapján, egy koncepció-

per keretében ítelt öt-öt esztendei letöltendő börtönbüntetésre.

Augusztus 22-én két egymást követő időpontban került sor előbb Szőcs Zoltán, majd Beke István meglátogatására **Sándor Krisztina**, az EMNT ügyvezető elnöke, illetve **Bekéné Igyártó Csilla**, az utóbbi elítélt felesége társaságában.

Európai képviselőnk együttérzéséről és szolidaritásáról biztosította a politikai céltudatossággal elítélt foglyokat, valamint arról, hogy mind az ő európai parlamenti közbenjárására, mind az erdélyi magyar pártok és szervezetek közös fellépésére számíthatnak mihamarabbi szabadulásuk érdekében. A beszélőfülke üvegfalának két oldalán ülve szabad lelkiismerettel és teljes nyíltsággal elemezték a titkosszolgálati foratókönyv szerint lebonyolított **politikai per** fejleményeit, egyetértve abban, hogy a másodfokon kimondott jogerős ítélet az ún. székely terrorvád megbélyegző minősítésével és hatósági szigorával tulajdonképpen az erdélyi magyarság, illetve a területi autonómiájáért küzdő székelység megfélemlítésére irányul. A hitüket és meggyőződésüket töretlenül vállaló kézdivásárhelyi fiatal emberek érzékletes tájékoztatást nyújtottak hosszúra elhúzódott, viszontagságos perükről és emberi kálváriájukról. „Hatvannégy vármegyes” politikai felfogásuktól függetlenül ismételen nyilvánvalóvá vált, hogy semmi nemű bűncselekmény elkövetése nem írható a rovásukra, s legfeljebb az orwelli gondolatrendőrség módszerei szerint volnának elítélhetők.

▶ Erdélyi képviselőnk a beszélgetések rendjén tájékoztatta az elítélteket a kiszabadításuk érdekében teendő jogi és politikai lépésekről és erőfeszítésekről. A börtönlátogatás nyomán tartott rögtönzött sajtóértekezleten – egyebek mellett – elmondta, hogy a hírhedt **Ceausescu-diktatúrát** idéző, magyarellenes politikai kurzus részét képezi a Beke–Szócs-per, amely ellen hazai és nemzetközi szinten egyaránt fel kell lépni. A kormánypártoknak nem a köreikben meghúzódnó bűnösöket és korruptakat, hanem a jogfosztott kisebbségi magyarokat, illetve az ártatlanul elítélteket kellene védelmezniük – mondotta, egyben arra szólítva fel az **RMDSZ** vezetőit, hogy végre „üssenek az asztalra”, és tiltakozásuk jeléül bontsák fel a kormánypártokkal kötött parlamenti megállapodásukat. Ugyanakkor az

egyházakat is a foglyok krisztusi védelmére kérte fel, és sürgette, hogy **Klaus Iohannis** részesítse államelnöki kegyelemben az ártatlanul elítélteket. Tekintettel arra, hogy az erre előírt határidőt meghaladva továbbra is késik az ítélet írásbeli indoklása, ennek haladéktalan kiadását is sürgette, hogy jogi úton lehessen továbblépni a foglyok kiszabadítása ügyében.

Habár a jelenlegi belpolitikai viszonyok, valamint a közeljövőben sorra kerülő választások nem kedveznek **az igazságtételnek**, európai képviselőnk meggyőződését fejezte ki, hogy teljes körű magyar összefogással és a szükséges román és nemzetközi segítséggel sikerülni fog mielőbb kiszabadítani Beke Istvánt és Szócs Zoltánt, akiket erdélyi nemzeti közösségünk bűnbakjaiként és túszaiként tart fogva a magyarellenes román hatalom.

A NAGYBÁNYA TÁJKÉPFESTŐ TELEP KÉPGYŰJTEMÉNYÉNEK ÁTADÁSA

A Nagybányai Művésztelep 100. és a Királyhágó-melléki Református Egyházkerület megalakításának 75. évfordulóján, 1996 júliusában **Tőkés László** püspök kezdeményezésére Magyarlápосon nyári festőtelepet szerveztek. Olyan kulturális missziót vállaltak ez-

egybegyűlteket – az alkotótábor résztvevőit és az érdeklődőket – **Csendes Lajos** polgármester és **Kádár Heléne** múzeumigazgató köszöntötte, majd megörökre és állandó kiállítás létrehozása céljából az önkormányzat és a múzeum képviselőiben átvették azt

a mintegy 350 alkotásból álló képgyűjteményt, amely a Nagybánya Tájképfestő Telepen folyt közel negyedszázados alkotómunka reprezentatív hozadéka. Ünnepeles alkalmi műsorral a koltói fiatalok Somfa népi együttese szolgált, majd Véső Ágoston tartott beszédet.

Jurecskó László művészettörténész szakmai nyitóbeszédét betegsége miatti távollétében a múzeumigazgató tolmácsolta. Az Academia Humana Alapítvány üdvözlését **Varga Károly** ny. esperes olvasta föl **Wagner Chiyo** alapító elnök részéről.

A rendezvény védnöke, Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a jó két évtizedes alkotótábor keresztmetszetét és az idej tábor természetét bemutató tárlatot megnyitva történelmi kitekintéssel és hely-

zetértékelő körültekintéssel szólt több olyan dolgról, amiről az esemény kapcsán tudni illik és érdemes. Köszönetet mondott a segítőknek és a mindenkor támogatóknak, de mindenekelőtt maguknak az alkotótábor egykori és mostani résztvevőinek, a **festőművészeknek**, akiknek munkája és képadománya ezt az állandó kiállítást alkotja és lehetővé teszi – külön is adózva az időközben **eltávozottak** áldott emlékének. Egyebek mellett kijelentette: „Huszonkét évvel ezelőtt, a millicentenárium esztendejében a Nagybánya Tájképfestő Telep **kulturális misszióra** vállalkozott. A nagybányai hagyományok folytatójaként a magyar nemzeti művészet szolgálatába szegődött a globális identitásvesztés ellenében, a határon túli magyar kultúra, illetve képzőművészet szolgálatát vállalva ugyanakkor a külföldi asszimilációs folyamatokkal szemben.”

zel, amely biztosította a magyar képzőművészet egyik legnagyobb teljesítményének, a világhírű nagybányai festészet hagyományainak továbbélését, valamint a Kárpát-medencei művészek közötti kapcsolatok ápolását. A Nagybánya Képzőművészeti és Kulturális Egyesület 2000-től a felsőbányai Bódi-tónál és környékén, illetve Felsőbányán szervezi meg a **Nagybánya Tájképfestő Telep** alkotótáborát, mindvégig **Véső Ágoston** Munkácsy-díjas festőművész szakmai irányításával.

Az idej, sorrendben 23. táborban készült munkákból augusztus 25-én nyílt kiállítás a koltói Teleki Sándor Művelődési Házban, amely ideiglenes jelleggel, a Teleki-kastély európai uniós támogatással történő felújítása alatt helyet biztosít a Petőfi Sándor Emlékmúzeum gyűjteménye egy részének is. A tárlatnyitón

A NAGYBÁNYA TÁJKÉPFESTŐ TELEP KIÁLLÍTÁSÁNAK MEGNYITÓJÁRA

Huszonharmadik alkalommal sorra kerülő alkotótáborához kapcsolódó reprezentatív kiállításának megnyitóján mindenekelőtt a **Nagybánya Tájképfestő Telep** létrejöttének körülményeit idézem fel. 1996-ban, a III. Magyar Református Világtalálkozó, valamint a Királyhágómelléki Református Egyházkerület megalakulásának 75. évfordulója adta az ötletét egy festőtábor megszervezésének. Helyszínül **Lugosi Mihály** lelkipásztor saját gyülekezetét, Magyarlápост ajánlotta

fel. Szándékunk találkozott **Véső Ágoston** nagybányai festőművész elképzelésével, aki a híres-nevezetes Nagybányai Művésztelep centenáriuma körül kívánt ilyenképpen megemlékezni. Az egyszerű kezdeményezésből hagyomány született. Az utóbb Felsőbányára átköltözött állandó festőtelep gyűjteményes kiállításán vagyunk ma jelen itt, Koltón, Isten iránti hálaadással.

Elismerés és köszönet az Alapítónak, kiemelt módon is Véső Ágoston művészeti vezetőnek, Munkácsy-díjas képzőművésznek, aki a **folyonosságot** képviseli a 22 éves Nagybánya Tájképfestő Telep életében és tevékenységében. Köszönet az alapító Egyháznak, a befogadó Koltói Petőfi Múzeumnak és a fenntartó önkormányzatnak, **Csendes Lajos** polgármesternek, nem utolsósorban pedig **Varga Imre** gondnok úrnak, aki kezdettől fogva művésztelepünk hűségese szervezője. **Teleki Sándor** gróf szellemében fejezzük ki hálánkat a **Petőfi Sándor** emléke által megszentelt helyen, aki éltében patrónusa és barátja volt a Költőnek és a költészetnek, holtában pedig egykori hajlékában válik támogatójává a művészetnek, amikor is a Petőfi Sándor Emlékmúzeum befogadja a Nagybánya Tájképfestő Telep gazdag képgyűjteményét – állandó lakhelyül, megőrzésre, több mint háromszáz műalkotást.

Köszönet utoljára, de nem utolsó sorban a mai esemény „alanyának”, maguknak az alkotótábor egykori és mostani részvevőinek, a **festőművészeknek**, akiknek

munkája és képadománya ezt az állandó kiállítást alkotja és lehetővé teszi – külön is adózva az időközben eltávozottak áldott emlékének...

Köszönet a segítőknek és a mindenkori támogatóknak. Itt jegyzem meg ugyanakkor, hogy egy **„magyar örökséget”** mutatunk be és fel, s adunk át a mai napon a koltói Petőfi-múzeumnak. A nagybányai művésztelepet és festészetet ugyanis 2002-ben Magyar Örökség Díjban részesítették, örökösékként a Nagybánya Tájképfestő Telep vehette át az elismerést **Hámori József** kultuszminisztertől Nagyváradon, egyházkerületi székházunk dísztermében.

Festőtelepünk gyökerei a 120 éves nagybányai művésztelephez nyúlnak vissza. **Orth István** találó megfogalmazását idézem, aki az általa megfestett gesztenyefára utalva mondotta 2000-ben: „Hatalmas gyökéretű, amelynek törzséből egy újonnan rügyező hajtás születik. Ez akár a tábor szimbólumaként is tekinthető, ugyanis a jeles múltú nagybányai festőiskolából most kezd kinőni egy új kezdeményezés.” A **nagybányaiságot** vállaló és mindig arra építő Véső Ágoston szavaival ehhez még azt tehetjük hozzá, hogy: „A XX. század festészeti hagyományait felhasználva igyekszünk továbblépni és sajátos magyar kultúrát létrehozni. Nem azt kell Európába bevinnünk, amit onnan elloptunk, hanem ami a miénk.” Ezt **„a miénket”**, a Nagybánya Tájképfestő Telep termését nyújtjuk most át a Petőfi-múzeumnak, a nyilvánosságnak, az itt megforduló turistáknak, látogatóknak és zarándokoknak, kellő szerénnyel folytatva a nagybányai festőiskola hagyományát, gazdagítva művészeti, szellemi örökségét.

Ide kívánczik egy ige: „Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthetitek el a hegyen épített város. Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljenk mindazoknak, akik a házban vannak.” (Mt 5, 14-15) A Szentírás egy másik helyén pedig ez áll: „Én vagyok a világ világossága.” (Jn 8,12) **Krisztus kölcsönfényéből** táplálkozik a mi világosságunk, különösképpen pedig az isteni ajándékokkal, tehetséggel és talentumokkal megáldott alkotók művészete. Ezt a világosságot vétek volna véka alá rejteni: világítania kell „a hegyen épített városnak”, azaz a Petőfi-múzeumba kerül a Nagybánya Tájképfestő Telep **művészeinek** világló-fénylő képgyűjteménye! Akár a telep jelmondataként is idézhetjük Véső Ágostont: „Az igaz művészet út az Istenhez.” Kiegészítve azzal, hogy: Istentől indul ez az út, és Őhöz vezet.

Sokan, sokszor és sokféleképpen akarták elrejteni „a hegyen épített várost”, és véka alá számítani „a világ világosságát.” Mi, erdélyiek ezt kétszeresen is megszerveztük a román nacionálkommunizmus idején: **hitünkben** és **magyarságunkban**. „Hegyen épített” városainkat, településeinket, „Erdélyi Sionunkat” le akarták rombolni. Egyházainkat – legjobb esetben

➤ is – a templomok falai közé száműzték. A Nagybányai Művészeti Iskolát a vasgárdista román hatalom szüntette meg 1937-ben, az ateista kommunizmus pedig örök feledésre ítélte. Hová lett Nagybánya városalapító többségi magyarsága, hová a nagybányai művészek és hová a művészet fénye? A mostani városvezetés „revitalizációs” próbálkozásait, a nagybányai hagyományok felélesztésére irányuló törekvéseit is fenntartásokkal és aggodalommal követjük...

Most, az iskolalapító **Hollósy Simon** halálának centenáriumi évében okkal és joggal tartunk attól, hogy nehegy elsikkadjon a lényeg, s nehegy a többségi történelemhamisítás áldozatává váljon a hiteles nagybányai festőiskola, mely „a magyar festészet leg-

nagyobb teljesítményének számít”. Egykor „nagybányai honfoglalásnak” nevezték a festőiskola megalakulását. Az elmúlt száz évben azonban a „nagybányai honvesztésnek” lehettünk tanúi...

Örömmel üdvözölhetjük a **Kolozsvári Magyar Napok** szervezőinek vállalkozását a nagybányai művészet felmutatására. Csak sajnálni lehet, hogy Nagybánya a jelen mostoha körülményei között erre szinte már nem is képes...

Visszatérve a mai nap jeles eseményéhez: huszonkét évvel ezelőtt, a milicentenáriumi esztendejében a Nagybánya Tájékpfestő Telep **kulturális misszióra** vállalkozott. A nagybányai hagyományok folytatójaként a magyar nemzeti művészet szolgálatába szegődött a globális identitásvesztés ellenében, valamint a határon túli magyar kultúra, a képzőművészet szolgálatát vállalva a külföldi asszimilációs folyamatokkal szemben.

Nem is olyan régen **Bem Józsefnek** állítottunk szobrot a koltói kastély parkjában – **Varga Károly** szolgatársam ebbéli érdemeit is hadd méltassam. Jövő vasárnap a hagyományos Petőfi-ünnepélyre kerül sor a Koltó-Katalini Református Gyülekezet és az önkormányzat szervezésében. Íme, minő gazdagság jellemzi **Koltót**: igazi szellemi központja erdélyi kisvilágunknak! Ebbe az összképbe illeszkedik bele a Petőfi-múzeum képgyűjteményének felavatása. Szívvel kívánjuk, hogy a reá bízott kincsnek továbbra is legyen hűséges őrzője és gondviselője egyházi és polgári közösségünk. Istennek nagyobb dicsőségére!

Elhangzott Koltón, 2018. augusztus 25-én

Tőkés László

SZEPTEMBERI ESEMÉNYNAPTÁR

Szeptember 2. • Koltó, református templom Petőfi-ünnepély. Igehirdetés

A Nagybánya melletti **Koltó** és a hozzá tartozó **Katalin** református egyházközségének presbitériuma Tőkés László EP-képviselőt, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspökét hívta meg

ünnepi igehirdetési szolgálatra. A templomi ünnepséget koszorúzás követte. *(Lásd részletes beszámolómat.)*

Szeptember 3–6. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Szeptember 6. • Budapest
Találkozó Wagner Chiyo művésznővel

➤ A nagyváradi születésű Wagner Nándor szobrászművész művének és emlékezetének éltetésére alapított Academia Humana Alapítvány elnökének, **Kiss Sándor** volt tokiói kulturális attaséjának a kezdeményezésére és részvételével került sor a művész özvegyével, **Wagner Chiyo** asszonnyal való találkozóra. **Tőkés László**, lévén a Pro Universitate Partium Alapítvány elnöke, megköszönte azt a támogatást, melyben a japán alapítvány hosszú évek óta részesíti a PUPA révén a Partiumi Keresztény Egyetem képzőművészeti szakát, valamint a felsőbányai festőtelepet. Továbbá egyeztettek a folytatódó alapítványi együttműködésről.

Szeptember 7. • Nagyvárad, EP-iroda
EP-munkaülés. EP-fogadónap

Szeptember 9. • Szépkényerűszentmárton, református templom

Hálaadó istentisztelet és emlékünnepele

Egy hónappal a szépkényerűszentmártoni falunap és Tóvidéki Találkozó után rendhagyó megemlékezésre került sor áldott emlékű **Tőkés Istvánné sz. Vass Erzsébet** születésének 100. évfordulója alkalmából. A sokak által a legszebb elnevezésű erdélyi településnek tartott falu magyar református közössége Isten iránti hálaadással elevenítette fel néhai lelkipásztornak, **Vass Istvánnak** és feleségének, **Máthé Ilonának**, valamint **Erzsébet** nevű leányuknak az emlékét és gyülekezetükért végzett szolgálatuk jótéteményeit. Az igehirdető **Demeter József** ny. lelkipásztor, a falu korábbi papja a Lukács evangéliumából vett ige alapján prédikált a jó gyümölcsöt termő fáról. **Vetési László** szórványmissionárius vetített képes előadást tartott Szentmárton és a környékbéli egyházi szórványvilág

múltjáról, valamint a Vass és a Máthé család életéről és szolgálatáról. A rendezvény családi nagytalálkozó alkalmával is szolgált. Néhai Tőkés István és Vass Erzsébet gyermekei – Erzsébet, István, Anna, András, Eszter, József, László és Zsolt –, valamint unokái a gyülekezet közösségében emlékeztek meg édesanyjukról, illetve szüleikről, nagyszüleikről. A gyülekezeti-családi ünnepély a templom kertjében nyugvó elődök, családtagok sírjainak megkoszorúzásával zárult.

Szeptember 10–13. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Szeptember 14. • Nagyvárad, köztemető
Temetés

Becsky György ny. agrármérnököt, a nagyváradi-olaszi gyülekezet tagját, a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium volt igazgatója, Szabó Zsuzsanna édesapját helyezték végső nyugalomra.

Szeptember 17-20.

„Zöld hét”

Az Európai Parlament havonként, másfél havonként egy-egy hét szabadidőt biztosít tagjai számára a választókerületükben, illetve képviselői munkájukkal kapcsolatos otthoni feladataik elvégzése, programjaik lebonyolítása céljából.

Szeptember 22. • Sepsiszentgyörgy, római katolikus temető

Temetés

Lévay Andrásné sz. Pandula Mária Magdolnától, Tőkés László felesége édesanyjától vettek örökre búcsút.

Szeptember 24. • Budapest, Miniszterelnökség
Találkozó Nagy János államtitkárral

Tőkés László európai képviselő már ebbéli minőségében is felszólalt Strasbourgan a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem beolvasztása, illetve diktatórikus módon való megszüntetése ellen. Ugyanakkor nemcsak idehaza tiltakozott a MOGYE és a Petru Maior Egyetem erőltetett egyesítése ügyében, hanem a magyar kormány, személy szerint **Orbán Viktor** miniszterelnök és **Kásler Miklós** miniszter segítségét és támogatását is kérte a nagy múltú, rangos magyar tanintézet „maradékának” a megmentése, il-

▶ letve eredeti formájában való helyreállítása érdekében. **Nagy János** államtitkárnál tett látogatása alkalmával újabb, a kormányfőhöz intézett levelet adott át, amelyben a MOGYE megőrzése mellett érvelt, kifejezve azon meggyőződését, hogy „alternatív megoldásban” csupán a helyzet végső ellehetetlenülése esetén volna indokolt gondolkodni. Hasonlóképpen az erdélyi elemi osztályokban bevezetett új románnyelv-tanítási rendszer kérdését is felvetette, a gyors cselekvés szükségességére hívva fel a figyelmet. A több más időszerű kérdésre is kiterjedő megbeszélésen **Nemes Csaba**, a budapesti képviselői iroda vezetője, minisztériumi főtanácsadó (EMMI) is részt vett.

Szeptember 24–27. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Szeptember 28. • Sólomkővár, Bihar m.

Látogatás a Partiumi Keresztény Egyetem gólyatáborában

Tőkés László, a Pro Universitate Partium Alapítvány elnöke **Tolnay István** alelnök és **Máthé Edit** jogtanácsos társaságában idén is felkereste az egyetemi hallgatók gólyatáborát a Réz-hegységben. *(Részletek jelen kiadványunkban.)*

Szeptember 29. • Dunaszerdahely, Szlovákia

A Magyar Közösség Pártjának ünnepi kongresszusa A felvidéki MKP Dunaszerdahelyen tartotta ünnepi kongresszusát megalakulásának 20. évfordulója alkalmából, amelyen meghívottként részt vett és felszólalt **Tőkés László** püspök, európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács tagja is. *(Lásd erről szóló közleményünket.)*

A KOLTÓI PETŐFI-EMLEKÜNNEPSÉGRŐL

„Lantom, kardom tied, oh, szabadság!” – ezen versor volt a mottója az idei koltói Petőfi-emlékünnepek, 2018. szeptember 2-án. A Nagybánya melletti **Koltó** és a hozzá tartozó **Katalin** református egyházközségének presbitériuma **Tőkés László** európai parlamenti képviselőt, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspökét hívta meg ünnepi igehirdetési szolgálatra.

Prédikációjának kezdetén a magyar költészet egyik legismertebb és legkiemelkedőbb alakjához, a forradalmár és nemzeti hős **Petőfi Sándorhoz** fűződő két jeles erdélyi emlékhelyet állította párhuzamba: a partiumi Koltót, ahol a Teleki-kastélyban a mézesheteit, illetve az udvarhelyszéki Székelykeresztúrt, amelynek Gyárfás-kúriájában a harctéri eltűnése előtti utol-

só éjszakáját töltötte a poéta. A Keresztúr melletti Nagyalambfalván született, nemrég elhunyt **Kányádi Sándor** Petőfiről is szóló verseiből idézve mutatott rá az igehirdető az utókor kötelességére: a nagy elődök nyomában, mintegy zarándokúton járva kell megbecsülnünk, megőriznünk és folytatnunk örökségünket.

Petőfi Sándor értékrendvalló, szállóigévé nemesült versét idézve Tőkés László úgy vélte, hogy a szere-

lem-szabadság dichotómiájából kiindulva messzemenő következtetéseket vonhatunk le magánélet és közügy együttállásáról, egymáshoz való viszonyáról. A koltói Teleki-kastély nemcsak a költő mézesheteinek volt helyszíne, hanem a **magyar szabadság** egyik „műhelye” és fellegvára is volt: szabadságharcosok találkozóhelye, s mint ahogy Petőfi és Szendrey Júlia 1848 ▶

dEPutáció

▶ idusán együtt „rohantak a forradalomba”, a „vad gróf” és a „koszorús költő” mindketten Bem apó táborában szálltak síkra a szabadságért, Erdélyért.

Petőfi a „magyarok Istenére” esküdött és eskette fel népét a nemes küzdelemhez, „istenes szerelem” volt hát az övé, amely nem rekedt meg a magánélet háttérén, hanem kiterjedt egész népére, hazájára, sőt a világszabadságért vívott harcra. Ahogy szabadság és szerelem nem választható el egymástól, úgy terjed ki rájuk és fonódik egybe velük az isteni áldás, amely nélkül semmire sem mehetünk. „Szerelméből”, kegyelméből elégít meg minket az Úr – fogalmazott ígihirdetésében a 127. zsolnárt idézve a püspök, rámutatva ugyanakkor azokra a veszedelmekre, amelyek népünkre, családjainkra, gyermekeinkre manapság leselkednek. „Imé, az úrnak öröksége a fiak... nem szegényülnek meg, ha ellenséggel szólnak a kapuban” – hirdeti Salamon zsolnára. Fogynak azok a veszedelmek, amelyek népünkre, családjainkra, gyermekeinkre manapság leselkednek. „Imé, az úrnak öröksége a fiak... nem szegényülnek meg, ha ellenséggel szólnak a kapuban” – hirdeti Salamon zsolnára. Fogynak azok a veszedelmek, amelyek népünkre, családjainkra, gyermekeinkre manapság leselkednek.

A templomi ünnepélyen **Ecse di Árpád** költő-kataláni lelképásztor szólt a jelenlévőkhöz. A Teleki-kastély

kertjébe átvonulva az emlékezők népes gyülekezete Petőfi Sándor és Szendrey Júlia páros szobrát koszorúzta meg.

Délután gazdag szabadtéri műsorral folytatódott az ünneplés, melynek alkalmából **Csendes Lajos** polgármester üdvözölte a helybéli, valamint az anyaországból és a Felvidékről egybesereglett közönséget.

CEAUȘESCU SZELLEME KÍSÉRT ROMÁNIÁBAN

Szükségtelen mindazon kirívó eseteket ismételtelen felsorolni, melyek az utóbbi hónapokban – mintegy az 1918-as gyulafehérvári román nemzeti gyűlés centenáriumának „tisztelőtére” – a magyarellenesség felerősödését jelzik Romániában. Ezek közül – az időbeli keretek szűkösége miatt is – **Tőkés László** európai képviselő mindössze kettőre tért ki szeptember 10-i európai parlamenti felszólalásában, Strasbourgban.

Egyetlen pillanatra sem szabad „megszokni” azt, és belenyugodni abba, hogy Romániában – közel három évtizeddel a Ceaușescu-diktatúra bukása után – ismét **politikai foglyok** ülnek börtönben. Ebből a megmondásból kiindulva, erdélyi képviselőnk újból az Európai Parlament plénuma elé tárta a kézdivásárhelyi székelly terrorvád két áldozata, **Beke István** és **Szócs Zoltán** koncepciók perének botrányos esetét, a Tisztelt Ház támogatását kérve kiszabadításuk érdekében.

Említésre méltó, hogy miközben a Szociáldemokrata Párt (PSD) és a Liberálisok és Demokraták Szövetsége (ALDE) alkotta kormányban, illetve a román parlamentben **büntetőügyes politikusok** ülnek és

ügködnek jogos büntetésük elkerülése végett, velük szemben **ártatlan magyar elítéltek** szenvednek börtönt. Erre is emlékeztessen bennünket a „Mentsétek meg Romániát!” Szövetség (USR) égíse alatt benyújtandó, egymillió aláírással támogatott, **Büntetőügyesek nélküli közéletet!** elnevezésű alkotmánymódosító polgári kezdeményezés.

A maga nemében hasonlóképpen drámai az a **kormányrendelet**, amelyet röviddel az új tanév kezdete előtt adtak ki, s ami azt írja elő, hogy a magyar elemista tanulónak ezután román, többnyire magyarul nem tudó szaktanárok tanítsák a román nyelvet és irodalmat. Európai képviselőnk felszólalásában a magyar nyelvű oktatás megszüntetésére irányuló ukrán oktatási törvényhez hasonlította a diktatórikus román tanügyi rendelkezést, amely kihatásában kétségtelenül **a magyar oktatás elrománosítása** irányába mutat, és mint ilyen az egykori nacionálkommunista korszak leg-sötétebb praktikáit idézi.

Emlékeztetes, hogy a székelly közösséget egészében is megbélyegző hamis terrorvád elleni tiltakozásképpen Tőkés László a kormánypártokkal kötött parlamenti együttműködési megállapodás felbontására szólította fel az **RMDSZ** vezetőségét. Képviselőnk szerint a tanügyi kormányrendelet újabb nyomás ok erre, továbbá arra, hogy a párt kisebbségi oktatásért felelős államtitkára lemondása benyújtásával tiltakozzék a magyarok megkérdézeze nélkül hozott diktátum ellen.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) – amelynek Tőkés László az elnöke – ezen és más hasonló esetek elkerülése egyetlen útjának-módjának **a magyar tanügyi autonómia** bevezetését látja.

FELSZÓLALÁS A ROMÁNIAI MAGYARELLENES POLITIKA TÁRGYÁBAN

A Ceaușescu-diktatúra korszakára emlékeztető két eset elleni tiltakozásomat fejezem ki, és ezen ügyekben kérem a Tisztelt Ház és az Elnök úr támogatását.

Amiképpen már július elején jeleztem: közel három évtizeddel a náci-kommunista rezsim bukása után újból **magyar politikai foglyok** szenvednek börtönbüntetést Romániában. **Beke Istvánt** és **Szűcs Zoltánt** koholt vádak alapján, bizonyítékok nélkül, a magyarság megfélemlítése céljából ítélték öt-öt évi fogságra.

Szintén a magyarelles kommunista korszak módszerére emlékeztet az a **kormányrendelet**, mely a magyar nyelvű oktatás **elrománosítása** céljából a magyar elemi iskolákban magyarul nem tudó román szaktanároknak bízta a román nyelv és irodalom tanítását. Ez a brutális intézkedés – a maga módján – a kisebbségellenes ukrán oktatási törvényre vall.

Kérem, keljenek védelmére az erdélyi magyaroknak!

Strasbourg, 2018. szeptember 10.

Tőkés László
EP-képviselő

UNIÓS PARLAMENTI VITÁK AZ AMERIKAI ÉS KÍNAI KAPCSOLATOKRÓL

Az Európai Parlament szeptemberi strasbourgi ülészakájának 11-i délutánján az **EU** és az **Amerikai Egyesült Államok**, valamint az **EU** és Kína közötti kapcsolatok állásáról szóló jelentések szavazás előtti vitájára került sor. Az eljárási rendnek megfelelően **Elmar Brok** német néppárti, illetve **Bastiaan Belder** holland konzervatív jelentéstevők terjesztették elő a dokumentumokat, ezt követően pedig **Federica Mogherini**, a Külügyi Szolgálat olasz főképviselője fejtette ki az általa vezetett hivatal álláspontját.

Mindkét nagyhatalom stratégiái – kiemelt – partnere az Uniónak. Az Egyesült Államok **Donald Trump** országlása óta „kényelmetlen” partnerévé vált az egyesült Európának. A kommunista Kínával fennálló kapcsolatokat viszont **Hszi Csin-ping** pártfőtitkár növekvő egyeduralma és az emberi jogok rendszerszintű semmibevétele árnyékolja be.

Tőkés László európai parlamenti képviselő írásban nyújtotta be hozzászólását az amerikai jelentés vitájához, a Kínáról szóló jelentés napirendjén viszont élőszóban mondhatta el rövidre szabott beszédét.

Közismert, hogy Trump elnök **Amerika elsőségére** („America first!”) vonatkozó kijelentése kemény bírálatokat váltott ki politikai ellenlábasai körében. Velük szemben erdélyi képviselőnk hozzászólásában jogosnak és legitimnek ítélte eme politika alapelvét, sőt ugyanazt a követelményt tartotta érvényesnek akár az Unió, akár a magyar nemzeti érdekek vonatkozásában. Közvetett módon éppen ez a prioritási elv teszi indokolttá,

hogy Magyarország, illetve Európa megvédje magát az **illegális migránsok** beözönlésétől.

A kínai–magyar, illetve Kína és a kelet-közép-európai, illetve balkáni országok (16+1) együttműködésének fontosságát is szem előtt tartva képviselőnk fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy: „Az európai demokrácia nem alkudhat meg a kommunista diktatúrával.” Ennek szellemében síkra szállt a közel 10 millió négyzetkilométernyi területen fekvő Hszincsiang tartomány jogfosztott **ujgur népe**, muszlim vallású közössége, valamint a hasonló sorsú **tibeti nép** védelmében. Európa jelentőség-teljes partnerségi kapcsolatai és gazdasági érdekei ellenére sem feledkezhet meg az általa vallott alapértékekről, az emberi, az etikai, a vallási és a kisebbségi jogokról.

A két jelentést szeptember 12-én fogadta el a parlament.

HOZZÁSZÓLÁS AZ EU–EGYESÜLT ÁLLAMOK KAPCSOLATAI ÁLLÁSÁRÓL SZÓLÓ VITÁHOZ

Az **Elmar Brok** által jegyzett, az EU–Egyesült Államok kapcsolatairól szóló jelentés komoly kihívásként kezeli az „**Amerika az első**” jelszavával fémjelzett Donald Trump-féle politikát. Ezzel szemben szilárd meggyőződésem, hogy ez a politikai filozófia igencsak helyénvaló. Nemzetközi viszonylatban az **Európai Unió**nak vagy **Magyarországnak** éppenúgy az első helyre kell helyeznie önmagát, saját értékeit és érdekeit, mint Amerikának.

Nem értek egyet a jelentés azon kritikájával, mely az Egyesült Államoknak a migrációról szóló **globális ENSZ-megállapodás** tárgyalásairól való kivonulását illeti. Magyarország hasonló álláspontot foglal el, amikor egyértelműen és határozottan visszautasítja az **illegális bevándorlást**, és védelmére kel Európa és az Európát alkotó nemzetek identitásának, vallásának és kultúrájának.

A magyar kormány úgy határozott, hogy szintén kilép a „biztonságos, rendezett és szabályos migrációval foglalkozó globális kompakt” előkészítésének folyamatából, továbbá a dokumentum elfogadására kitűzött decemberi marrákesi konferencián sem vesz részt, mivel a vitatott egyezmény **az ország érdekeivel teljes mértékben ellentétes**. Éppen ezért, noha a magyar-

amerikai, illetve az EU–Egyesült Államok közötti kapcsolatokat elsőrendű fontosságúnak tartjuk, a magyar néppárti küldöttség képviselői tartózkodni fognak a jelentés megszavazásánál.

Strasbourg, 2018. szeptember 11.

Tőkés László
EP-képviselő

FELSZÓLALÁS AZ EU–KÍNA KAPCSOLATOK HELYZETÉRŐL SZÓLÓ VITÁBAN

A 2018. júliusi EU–Kína csúcstalálkozó a kétoldalú **stratégiai partnerséget** szorgalmazta. A 16+1 együttműködés tagjaként **Magyarország** szintén a közös értékeken és érdekeken alapuló partnerséget támogatja. Mindazonáltal viszonyaink kedvező alakulása mellett

sem kerülhető meg a demokrácia és a jogállamiság, a politikai és az emberi jogok biztosításának kérdése.

Ezen a téren az utóbbi öt évben Kínában folyamatos visszaesés tapasztalható. Az európai demokrácia nem alkudhat meg a kommunista diktatúrával. Továbbra is ki kell állnunk a Hszincsiang tartománybeli **muszlim uigurok** mellett, akiket milliószámra politikai-tudati átnevelésnek vet alá és szülőföldjükről deportál az ateista kínai rezsim. **Ilham Tohti** uigur egyetemi tanárt éppen négy esztendeje ítélték életfogytiglani börtönre! A tibeti nép brutális jogfosztását sem nézhetjük tétlenül.

A fölötte kívánatos kínai partnerségnek elengedhetetlen feltétele az emberi méltóság, az emberi és közösségi jogok tiszteletben tartása.

Strasbourg, 2018. szeptember 11.

Tőkés László
EP-képviselő

PLENÁRIS EURÓPAI PARLAMENTI VITÁT RENDEZTEK A MAGYARORSZÁGI HELYZETRŐL

Szeptember 11-én került sor az Európai Parlament plenáris ülésén a 2013. évi Tavares-jelentés rossz emlékét idéző, hasonlóképpen elhíresült **Sargentini-jelentés** vitájára, melyen immár hagyományos módon, a nyíltság jegyében maga **Orbán Viktor** miniszterelnök is részt vett. Amint az köztudott, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság (LIBE) az EP megbízásából különjelentést készített és terjesztett a parlament elé a magyarországi jogállamiság állítólagos rendszerszintű megsértéséről.

Judith Sargentini holland zöldpárti jelentéstevő „vádbeszéde”, valamint **Frans Timmermans** EU-bizottsági alelnök objektivitásra törekvő előterjesztése nyomán a magyar kormányfő méltóságteljes beszédben utasította vissza a bevándorláspárti európai erők fenyegetését, zsarolását és rágalmazását, megállapítva, hogy a jelentés „nem adja meg a tiszteletet a magyar embereknek, kettős mércét alkalmaz, visszaél a hatalommal, hatásköröket lép túl, az elfogadás módja pedig sérti a szerződést”.

Találónan állapította meg az egyik európai képviselő, hogy a felforrósodott légkörben lezajlott vita során az európai törvényhozás egy olyan **bíróságként** működött, melynek döntéshozatala előtt már előre meg volt írva az **elmarasztaló ítélet**. A hozzászólók pártállásától függően kárhoztatták vagy védelmükbe vették Magyarországot, miközben jobbra szinte teljes mértékben elsikkadtak a tények, azaz a valós magyarországi helyzet. A balliberális tábor megnyilatkozásaiban tetten érhető volt az a pártos magyarellenesség és véleményterror, amely a botrányosság határát súroló vádaskodásokkal és minősítésekkel illette a demokratikus Magyarországot, személy szerint magát a kormányfőt.

A rendelkezésre álló idő és a felszólalók számának korlátozottsága, illetve a szóhoz jutás aritmetikája miatt **Tőkés László** képviselőnek csak írásbeli formában sikerült benyújtania beszédét. A vádiratnak beillő Sargentini-jelentés széles skálán mozgó „kínálatából” két érzékeny vádpontra, nevezetesen a **cigányellenesség** és az **antiszemitizmus** célzatos rágalmaira tért ki, melyeket **Járóka Livia** fideszes EP-alelnököt és **Weisz Péter** győnyösi hitközségi elnököt, a Barankovics Alapítvány izraelita műhelyének vezetőjét idéve utasított vissza. Ezen megbélyegző szándékú előítéletes vádakkal ellentétben Magyarország élen jár az antiszemitizmus elleni harc és a cigányság védelme te-

rén – hangsúlyozta erdélyi képviselőnk –, mint ahogyan a jelentés háttérében meghúzódó migránskérdésben is elvszerű és méltányos álláspontot foglal el.

A jelentésről szóló mai szavazáson várhatóan elmarasztalják Magyarországot, amiben az a legfájdalmasabb, hogy a megosztó és megtévesztő pártpropaganda az európai néppárti frakció számos tagját is a magyarok ellen fordítja.

Kétharmados többség esetén a képviselők az alapszerződés 7. cikkelye szerinti büntetőeljárás Magyarország elleni beindításának kezdeményezéséről is döntenek.

HOZZÁSZÓLÁS A MAGYARORSZÁGI HELYZETRŐL SZÓLÓ VITÁHOZ

Tisztelettel és köszönettel üdvözlöm az Európai Parlamentben **Orbán Viktor** miniszterelnököt, és teljes támogatásomról biztosítom Magyarországot és Európáért vívott nemes küzdelmében.

Az álságos Sargentini-jelentés hazug vádiratából ez alkalommal csupán a **cigányellenesség** és az **antisemitizmus** céltapasztalásaira térek ki. Találóa állapítja meg **Járóka Livia** EP-alelnök, hogy egyes pártok és képviselők a romákat használják fel arra, hogy a magyar kormányon üssenek. **Weisz Péter** hitközségi elnök is arra kéri a jelentés készítőit, hogy a szándékos

megbélyezés helyett vegyék figyelembe a magyarországi zsidóság hiteles véleményét.

Tiltakozom a magyarországi kollaboráns balliberális ellenzék és a nemzetközi Soros-lobbi áldemokratikus ellenséges hadjárata ellen. Magyarország élen jár az antiszemitizmus elleni harc, a cigányság védelme és a tényleges menekültek, illetve országaik megsegítése terén.

Strasbourg, 2018. szeptember 11.

Tőkés László
EP-képviselő

LÁTOGATÁS A PARTIUMI KERESZTÉNY EGYETEM GÓLYATÁBORÁBAN

Tőkés László, a Pro Universitate Partium Alapítvány elnöke, **Tolnay István** alelnök és **Máthé Edit** jogtanácsos társaságában 2018. szeptember 28-án meglátogatta az egyetemi hallgatók gólyatáborát a Bihar megyei Solyomkőváron. A frissen bejutott elsőéves hallgatók – folytatva a sokéves hagyományt – idén is a festői szépségű természeti környezetben található református ifjúsági központban töltötték egy hetet, elmondásuk szerint a közösségteremtés, az egyetemi életbe való beilleszkedés céljából.

Bevezetőjében Tolnay István az egyetemalapítás nehéz, de szép éveire emlékezett. A rendszerváltás utáni első romániai magyar egyetem nem jöhetett volna létre Nagyváradon a „temesvári szellemiség” nélkül. Amit akkor, a változás hevében elindítottak az egyházi és a magyar oktatás terén, tulajdonképpen azzal maradtunk. Ma már elmondható, hogy a **Sulyok István Református Főiskola** és a **Partiumi Keresztény Egyetem** több mint ötezer felsőfokú végzettséggel rendelkező szakembert adott nemzeti közösségünknek. Legtöbbjük a szülőföldjén találta meg a helyét. Az intézmény eredeti küldetési nyilatkozatában foglalt célokon mit sem változtattak: anyanyelven tanítani-tanulni és a szülőföldön megmaradni. Külön is kiemelte,

hogy az egyetem alapító elnökének, Tőkés László püspöknek, EP-képviselőnek köszönhetően az erdélyi-partiumi egyetemügy – más, a magyar nemzeti közösséget érintő ügyek mellett – európai szintre került.

Tőkés László az erdélyi felsőoktatás történetének fontosabb mozzanatait felelevenítve hitbéli és nemzeti önazonosságunk megtartásának fontosságát hangsúlyozta a mai szekularizált és globalizált világban. Az erdélyi történelmi egyházak által alapított, nagy küzdelmek árán akkreditált, önálló magyar nyelvű egyetemet, a PKE-t, majd testvérintézményét, a **Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemet** azért hoztuk létre, hogy itthon biztosíthassunk anyanyelvű felsőfokú oktatást, hogy itthon, a szülőföldön maradván találják meg helyüket a fiatalok – mondta. Az intézményépítés terén ma is sok akadályt kell legyőzni, nemzeti közösségünk megmaradásáért is küzdve, hiszen most éppen az államnyelv oktatásának kérdése vagy a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem beolvasztása okoz gondot. A püspök arra biztatta az elsőéveseket, hogy legyenek partnerek az egyetem további építésében, s ezt elsősorban azzal érik el, ha jól tanulnak. Örömmel állapította meg, hogy jó néhány, a PKE-re beiratkozott magyarországi hallgató is eljött a gólyatáborba: ők lehetnek a határokon átnyúló kétirányú mozgás megalapozói.

Továbbá szó esett az állam nyelvének elsajátításáról, az idegen nyelvtudásról, a magyarságtudomány és a vallástudományok szerepéről, a diákszervezeti életéről, az egyetemi hitélet alkalmairól.

Máthé Edit jogtanácsos az egyetem státusáról és szerkezetéről beszélt, és felajánlotta jogsegélyszolgáltatást a hallgatóknak, biztatva őket, hogy bátran keressék meg őt jogi természetű gondjaikkal.

A látogatók részesei lehettek egy igen érdekes társasjátéknak, majd válaszoltak az elsőéves hallgatók által feltett kérdésekre.

TŐKÉS LÁSZLÓ RÉSZT VETT AZ MKP KONGRESSZUSÁN

A felvidéki **Magyar Közösség Pártja** szeptember 29-én Dunaszerdahelyen tartotta ünnepi kongresszusát megalakulásának 20. évfordulója alkalmából, amelyen meghívottként részt vett **Tőkés László** püspök, európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke is.

Menyhárt József MKP-elnök beszédében megköszönte elődeinek, **Csáky Pálnak** és **Berényi Józsefnek** az elnöki mandátumuk alatt elvégzett munkát. A három szlovákiai magyar politikai szervezetből 1998-ban alakult párt első elnökének, **Bugár Bélának** a hagyatékáról viszont csak annyit mondott: „valamire mindenki jó, ha másra nem, hát elretentő példának”. Mint ismeretes, nevezett 2009-ben új, vegyes szlovák-magyar pártot alakítva osztotta meg a felvidéki magyar politikai közösséget, a mindenkori pozsonyi kormány szekerét tolvazta is. A jelenlegi MKP-elnök szervezete legnagyobb erejének azt nevezte, hogy tudnak vitatkozni, együtt dönteni, majd a közös döntést együttesen képviselni.

Az ünnepi kongresszuson részt vettek egyes szlovákiai és magyarországi pártok képviselői, illetve több határon túli magyar szervezet vezetője. Az Európai Néppárt, amelynek az MKP is tagja, elnöki videóüzenetben üdvözölte a résztvevőket. Erdélyből Tőkés László (EMNT), **Kelemen Hunor** (RMDSZ) és **Szilágyi Zsolt** (EMNP) volt jelen és mondott köszöntőbeszédet a dunaszerdahelyi Csaplár Benedek Városi Művelődési Központban.

Európai parlamenti képviselőnk elmondta: rendre a testvéri szeretet jegyében keressük fel egymást, mi, magyarok szerte a Kárpát-medencében és a bárhol a világban, de ugyanakkor felemás érzésekkel is, hiszen például három évtizeddel a kelet-európai „berlini falak” leomlása után még távolról sem zajlott le a kívánatos kisebbségpolitikai rendszerváltozás a Magyarországgal szomszédos államokban. A magyar önrendelkezés, a határokon túli magyar közösségek **autonómiája** ügyében tett közös erőfeszítések és együttműködés – mások mellett a Magyar Közösség Pártjával is – nem adható fel, még akkor sem, ha nagyon göröngyös ez az út és olykor hiábavalónak tűnő az iparkodás. A Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács elnökeként Tőkés László méltatta az MKP-t és annak képviselőit, akikre mindig lehet számítani a közös ügyekben, az európai parlamenti munkát is beleértve.

Az unióban zajló negatív folyamatokról szólva aggodalmait is megosztotta a hallgatósággal, például az Európai Néppárt ingatag, behódoló magatartását, illetve a nyugati kereszténydemokrácia állapotát látva-tapasztalva. A **kereszténydemokrata eszmeiséghez** való ragaszkodásra biztatott, hiszen a hagyományos értékek képviselője már az Európai Parlamentben is egyre nagyobb nehézségekbe ütközik. Tőkés László rendkívül fontosnak nevezte a keresztény-nemzeti erők kollaborációját a Nemzeti Együttműködés Rendszerében, amelynek – meggyőződése szerint – Kárpát-medencei és európai szintre is ki kell terjednie. Végül sok sikert kívánt a Magyar Közösség Pártjának a közelgő szlovákiai önkormányzati választásokra.

A HÁZASSÁG ÉS A CSALÁD VÉDELMEBEN

Az Európai Parlament október eleji ülészakának első napján, az ún. egyperces felszólalások rendjén **Tőkés László** EP-képviselő a küszöbön álló romániai alkotmánymódosító népszavazás kérdését vetette fel.

Amint az közsímert, a **Koalíció a Családért** (Coalitia pentru Familie) szervezet kezdeményezésére mintegy hárommillió aláírással nyújtották be azt a módosító javaslatot, mely alkotmányba foglalná, hogy: „A család egy férfi és egy nő szabad akaratnyilvánításából létrejött házasságon alapul” (48. pont, 1. bekezdés). Erdélyi magyar történelmi egyházaink a román egyházakkal egyetemben egyöntetűen kiállnak a törvénykezdeményezés mellett, hiszen mi sem természetesebb annál, mint amit a módosítás magába foglal. Erdélyi képviselők a bibliai és teológiai megalapozottságú meghatározás **normalitását** hangsúlyozta, valamint azt, hogy az nem irányul senki és semmi ellen, hanem kizárólag a **hagyományos keresztény házasság- és családmódel**l érvényét és értékét védelmezi.

Ezzel szemben a különböző bel- és külföldi **baloldali és liberális szervezetek** és pártok az emberi és a kisebbségi jogokra való hivatkozással homofóbiát kiáltanak, és indulatos támadásokat intéznek az indítvány kezdeményezői és támogatói ellen. Elvakultságukban magának a népszavazásnak a demokratikus intézményét is megkérdőjelezi, és olyan mértékű türelmetlenséget tanúsítanak a házasság és család védelmezőivel szemben, amilyent éppen nekik szoktak felróni vádakodásaikban.

Hírek szerint az **Amnesty International** Románia Alkotmánybíróságán támadja meg a referendumot. A **Helsinki Bizottság** egyenesen a keresztény eszmeiséget és a vallásosságot tartja a legnagyobb veszélynek a nőkre, a szexuális kisebbségekre nézve, illetve a „beteg demokráciák” vonatkozásában. Tőkés László külön is kitért az **isztambuli egyezményre**, mely az ún. genderelmélet nevében kérdőjelezi meg a természetes biológiai nemi identitást.

A jövőjét veszélyeztető demográfiai és migrációs válság közepette a **nemzeti és vallási identitásában** megingott Európában szembe kell szállnunk a házasság és a család sokrétű válságával, és meg kell védelmeznünk a férfi és a nő teremtett nemi önzonosságát – zárta beszédét képviselőnk.

FELSZÓLALÁS

A HÁZASSÁG ÉS A CSALÁD TÖRVÉNY ÁLTALI VÉDELMEBEN

Dühös indulatokat kavart Romániában az az október 6–7-re kitűzött, demokratikus alkotmánymódosító népszavazás, mely a család alapját egy férfi és egy nő szabad akaratnyilvánításából létrejött házasságban határozza meg.

Az emberi és a kisebbségi jogokra hivatkozó balliberális, globalista támadásokkal szemben a kezdeményezők kiállnak a **normalitás** mellett. Az egyházak által is egyöntetűen támogatott kezdeményezés nem valaki vagy valami ellen, hanem a hagyományos keresztény házasság- és családmódel védelmére irányul.

A nemzeti és vallási identitásában megingott Európában a **házasság** és a **család** sokrétű válságával is szembe kell szállnunk, és az isztambuli egyezmény genderszemléletével szemben természetes **biológiai identitásunkat** is meg kell védelmeznünk.

Strasbourg, 2018. október 1.

Tőkés László
EP-képviselő

ÉNEKMŰVÉSZ VEHETTE ÁT IDÉN A TŐKÉS-DÍJAT KISVÁRDÁN

A kisvárdai székhelyű **Tőkés László Alapítvány** kuratóriuma a 2018-as egyéni díjátadó ünnepséget a helyi református templomban rendezte meg szeptember 23-án délután.

Az 1989-es romániai rendszerváltás előtt kezdeményezett, 1990-ben bejegyzett fundáció alapító okiratának harmadik pontjában a következők olvashatók megjelölt célként: „Egyéni díj adományozása annak a személynek, aki a magyarság helyzetét életművével (tudományos, művészeti, politikai, vallási, humanitárius cselekvések) jelentős mértékben segíti, fejlődését előmozdítja.” A Tőkés László Alapítvány kuratóriuma döntése alapján idén az erdélyi gyökerű **Dévai Nagy Kamilla** Liszt Ferenc-díjas magyar énekes, előadóművész, tanár, érdemes művész, a Krónikás Zenede alapító igazgatója vehette át a 2018. évi egyéni Tőkés-díjat **Lengyel Szabolcs** kuratóriumi elnöktől. „Dévai Nagy Kamillát aligha kell bemutatni: csodálatos hangja, fennkölt előadóstílus, verses dalai révén több évtizede ismert előadóművész, s nagy tiszteletnek örvend hátrókon belül és a nagyvilág magyarjai között” – írta róla **Vincze Péter** a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kisvárosból tudósítva a Szon.hu regionális hírportált.

adták át Gelu Păteanu román írónak, műfordítónak, 1996-tól évenként részesítik eme elismerésben a kuratórium által kiválasztottakat. Hölgyet tizenegy évvel ezelőtt díjaztak, Szabó Magda író személyében.

Az ünnepélyen jelen lenni nem tudó Tőkés László az alább olvasható személyes hangú levélben üdvözölte a gyülekezetet és az ünnepeltet:

Tisztelt Elnök úr!
Kedves Testvéreim!

Kényszerű távollétemben ezúton üdvözlöm a Nemes Gyülekezetet. Kegyelem néktek és békesség Istentől.

A díjátadó ünnepség a Himnusz közös eléneklésével kezdődött. A megjelenteket **Százvai László**, a kisvárdai református gyülekezet vezető lelképásztora köszöntötte, majd igét hirdetett. Az istentisztelet után a kuratórium egyhangú döntésének ismertetése következett, a díjazott munkásságát, emberi nagyságát **Papp Angéla** tanár méltatatta. A Kisvárdai Alapfokú Művészeti Iskola **Józsa-Vincze Vivien** tanár által felkészített tanulói népdalcsokorral köszöntötték a díjat átvevő Dévai Nagy Kamillát, aki köszönetét gitárkísérettel előadott dalcsokorral fejezte ki. A művésznőt **Meleg Vilmos** nagyváradi színész is köszöntötte az alkalomhoz illő szavallattal. A díjátadó ünnepség a Szózat közös eléneklésével ér véget.

A Tőkés-díj a **Györfi Sándor** Kossuth-díjas magyar szobrász- és éremművész által készített emléklakett és a vele járó négyszázezer forint. Először 1991-ben

Mindenekelőtt a nevemről nevezett Alapítványnak adom át köszönetemet azért, hogy a nehéz időkben, **Erdély** iránt táplált határ-talan szeretetből annak idején – **Temesváron** folytatott elszánt küzdelmünkben – segítségünkre siettek. Illesse elismerés az Alapítókát és a Kurátorokat, hogy más módon azóta is Kárpát-medencei magyarságunk szolgálatában ténykednek.

Második szavam a mai nap díszvendégéhez és kitüntetettjéhez, **Dévai Nagy Kamilla** Liszt Ferenc- és ▶

- Kazinczy Ferenc-díjas énekes előadóművészhez, a Magyar Kultúra Lovagjához szól. Találomra választottam ki néhányat rangos kitüntetései közül, annak érzelgetése végett, hogy milyen nagy kitüntetés számunkra az Ő kitüntetése.

Erdélyi találkozásaink és közös szolgálataink jutnak eszembe. Miként az Isten szolgája az ő szent Igéjét, azonképpen Dévai Nagy Kamilla is művészetének, dalainak **istenes üzenetét** vitte el mindenüvé, ahol a köz szolgálatában előadóművészként megjelent. Amiként egyik jeles méltatója jellemezte: „Kamilla varázsa, az egész lényéből sugárzó szeretet, melyet Istenbe vetett hite táplál, nem válogat, jut belőle mindenkinek.”

Megzenésített verseire gondoljunk, melyek művészete kitüntetett darabjai. A nemrégien eltávozott **Kányádi Sándor** gyermekektől kölcsönzött meghatározása szerint: vers az, amit mondanak. Ezt a gondolatmenetet folytatva azt is mondhatjuk: vers az, amit megénekelnek.

Szívből kívánom, hogy Dévai Nagy Kamilla énekmondó a művészet varázsával, a muzsika szépségével gyönyörködtesse tovább és építse nemzetünket, azon „harmadik kívánsága” szellemében, amelyet ő maga így

fogalmazott meg: „Azt szeretném, hogy ez a csodálatos nemzet találjon újból önmagára, ébredjen öntudatára. És tudjuk megfogni mind a tizenötmillióan egymás kezét.”

Így legyen! Isten áldása legyen az egész Gyülekezeten!

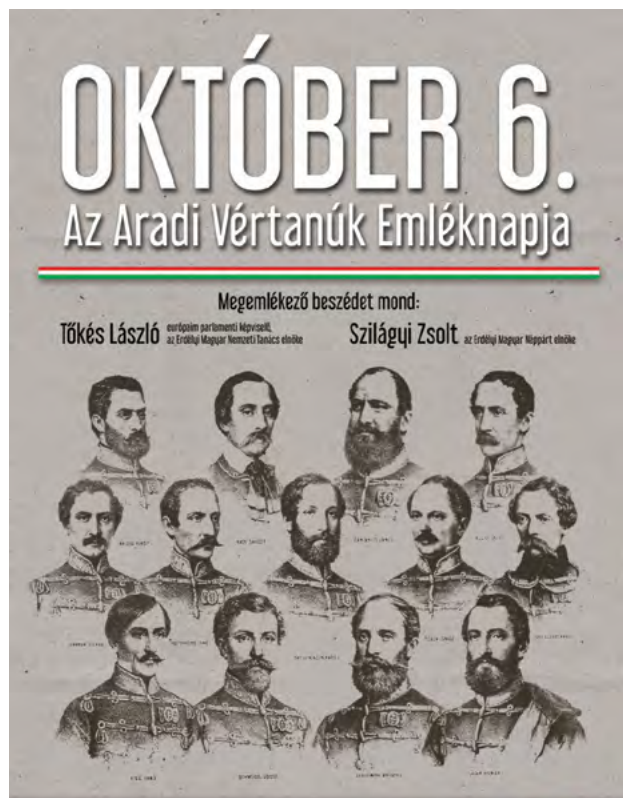
„EMLÉKEZZETEK REÁM, DE NE SIRASSATOK” (SZACSVAY)

A hagyományokhoz híven ebben az esztendőben is megemlékezést tartottak **október 6-án** Nagyváradon a nemzeti-polgári szervezetek és egyesületek. A helyszín ezúttal is az Ezredévi emléktéren álló szoborkompozíció volt, amely az 1848-49-es forradalmat és szabadságharcot követő megtorlásban mártírhálált halt váradai országgyűlési követnek, **Szacsvay Imrének** állít

emléket. Az 1907-ben felavatott, 1937-ben elbontott, majd 1942-ben újraállított remekmű talapzatán álló felirat – „Csak egy tollvonás volt bűné” – arra utal, hogy a Kisürögdön (Bihar m.) éppen 200 éve született jogász-politikust azért végeztette ki a császári hatalom 1849. október 24-én, mert az év áprilisában részt vett a **függetlenségi nyilatkozat** megszövegezésében-szerkesztésében, és a Debrecenben üléselő országgyűlés választott jegyzőjeként kézjeggyével hitelesítette a Habsburgok trónfosztását.

Noha az október 6-i nemzeti gyásznapon főként arra a 13 honvéd főtisztre emlékezik a világ magyarsága, akiket a szabadságharcot leverő osztrákok 1849-ben ezen a napon Aradon kivégeztek, a Haynau-féle rémuralom többi áldozatának emléke sem halványulhat el soha. Ebből kiindulva **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke nagyváradai beszédében megemléített több jeles mártírt is, felhívva a figyelmet, hogy „számtalanok és névtelenek egész sora csatlakozik hozzájuk: egész népünk véráldozata és hősiessége szinte szakadatlan szabadságharcról árulkodik, annak a bizonyága”. Szacsvayék, Batthyányék, Damjanichék áldozata a haza- és szabadságszeretet szimbóluma.

A szép kora őszi időben lezajlott nagyváradai megemlékezésnél a **Történelmi Vitézi Rend** bihari tagjai és a **Szent László cserkészcsapat** ifjai álltak díszőrséget. A rendezvényt **Török Sándor**, az EMNT megyei elnöke vezette le, az elején külön is köszöntve a megjelent politikai, közéleti, egyházi, civil szervezeti, akadémiai személyiségeket, köztük az Erdélyi Magyar

▶ Néppárt vezetőit és a helyi RMDSZ küldötteit, továbbá a határon inneni és túli emlékezőket. Felolvasta a 170 évvel ezelőtt megindult szabadságharc aradi vértanúinak neveit, majd szólásra kérte Tőkés Lászlót, illetve Szilágyi Zsoltot, az EMNP elnökét.

„Az aradi vértanúk a Magyar Golgotán áldozták fel életüket a hazáért. Nevük és vállalásuk a haza- és szabadságszeretet szimbólumává vált” – kezdte felszólalását Tőkés László **Kossuth Lajos** megfogalmazására utalva, egyben idézve is a kormányzót: „leborulok a nemzet nagysága előtt”. Az EMNT elnöke történelmi ívű beszédében megemlékezett több vértanúkról is, veretes gondolataikat és hitvalló búcsúszavaikat citálva. A továbbiakban azt a célzatos tudatosságot domborította ki, amellyel a különböző eredetű, nemzetiségű, képzettségű és képességű polgárok a magyar forradalom és szabadságharc mellé álltak, azonosulva a törekvésekkel, vállalva a véráldozatot. Jelenkori európai üzenete is van március 15-ének és október 6-ának: a világszabadságtól a regionális szabadságharcokig terjedő pászmán **egyetemes ügyről** van szó. Akkori és azutáni vértanúinkról szólva jelentette ki európai képviselőnk: „Szilárd értékrendjük követésre méltó ebben az öntudatát és identitását vesztett világban. E szellemben kell manapság is megívniunk vértelen harcainkat, s ebben a szellemben kell tekintünk az egész Európára kiterjedő összeütközésekre, valamin az eszmei- és politikai küzdelmekre.”

Tőkés László beszédében – Szacsvy Imre búcsúleveléből idézve – a közképviselettel felruházottak **felelősségéről** is szót ejtett, illetve annak hiányáról. Noha ez a fajta közképviselet Isten akaratából és a

népfelség elvéből fakad, a pártpolitika mocsarában vergődő mai politikusaink minduntalan csalódást okoznak. Nem véletlen, hogy **megingott a választópolgárok bizalma** a parlamenti demokráciában és egyes parlamentekben, hiszen lépten-nyomon olyan politikusokkal találkozni, akik nem népükért, hanem népükből akarnak élni. „Hol állunk ma már Szacsvy Imre példájához képest? Előtte és a vértanúink előtt Krisztus példája ragyogott, és ha siratjuk is őket, a nagypéntek szomorúságával és a húsvét ragyogásával emlékezünk rájuk” – zárta felszólalását az EMNT elnöke.

Szilágyi Zsolt a maga során elmondta: 1849-ben a kiválasztottaknak halni kellett a szabadságért, ma viszont élni kell. Ebben az érték- és irányvesztett Európában csak akkor lesz magyar szabadság, ha van, aki harcoljon érte. „Egy olyan világot, egy olyan Európát és egy olyan Erdélyt kell kialakítanunk, amelyben helye van az igazságnak, a szabadságnak és a szeretetnek.” Emlékeztetett: Arad után hetven évvel jött a trianoni békediktátum, hetven évre rá pedig az 1989-es temesvári forradalom. Mindhárom esemény meghatározta a következő hetven évet, s mindhárom a szabadságról, valamint annak leveréséről szólt. „Joggal tesszük fel a kérdést: milyen hosszú lesz az 1989 utáni időszak? Hisszük, hogy ez tőlünk is függ, hogy a jövőt mi is alakítjuk. Éljen a magyar szabadság!” – zárta beszédét a Néppárt elnöke.

Alkalomhoz illő szavalattal és dalokkal **Gáll Anamária** színművész, valamint a **Várad Dalnokok** dalárda működött közre a rendezvényen, amely a koszorúzás után a Himnusz eléneklésével zárult.

BESZÉD AZ ARADI VÉRTANÚK EMLÉKNAPJÁN

Kegyelem néktek és békesség Istentől!
Hölgyein és Uraim! Kedves Testvéreim!

Hallhattuk a tizenhárom aradi vértanú neveinek felsorolását, akik mind a Magyar Golgotán áldozták életüket a hazáért, amiképpen Kossuth Lajos nevezte az aradi kivégzőhelyet. Szintén Kossuth Lajos szavát idézem, amikor fejet hajtunk előttük: „leborulok a nemzet nagysága előtt”.

Amint már történt utalás rá: a névsor nem teljes. Batthyány Lajos, az első felelős magyar kormány első miniszterelnökét szokták a tizennegyedik aradi vértanúnak nevezni. De ide tartoznak még: Kazinczy Lajos honvédtábornok, nagy nyelvészünk, írónk, Kazinczy Ferenc fia, Lenkey János tábornok, aki együtt sínylődött az aradi börtönben a felsoroltakkal, és aki megtévelyten halt dicstelen halált az aradi várbörtönben. Ide kívánkozik Rulikovszki Kázmér lengyel százados neve is, akit már 1849 augusztusában kivégeztek, és városunk köztemetőjének névadója. Beépült helyi és magyar történelmünkbe. Nem utolsósorban pedig Szacsvy Imrét említeném én is, Várad követét, a népképviseleti országgyűlés jegyzőjét.

Minden bizonnyal a névsor még folytatatható volna. Nevük és áldozatuk a haza- és szabadságszeretet szimbólumává vált. A hősöknek a személye és neve azonban számtalan és névtelen, a hősök egész sora csatlakozik hozzájuk. Egész népünk véráldozatát és hősiességét fejezve ki.

Elgondolkozva hallgatom naponként a Hősök nap-tára című műsort a rádióban, mely felidézi bennünk történelmünk, népünk szakadatlan szabadságharcait. ▶

➤ Kossuth Lajos egyetlen töredékesen megmaradt hangfelvételét idézem, mintegy szentséges testamentum gyanánt. „Az engem kitagadott haza felé nyújtva agg karjaimat, a hála hő érzelmével áldom a vértanúk szent emlékét. Hűségükért a haza iránt, és a magasztos példáért, melyet az utódoknak adtak.” Hát ilyenképpen gyűltünk ma össze, háládatos utódokként, példájuk követőiként. Hadd idézzem mindenekelőtt a Nagyváradhoz kapcsolódó vértanúk szavait. Köztük is Nagysándor József tábornoknak, városunk szülöttjének a mondati kíváncsnak ide, aki ezekkel a szavakkal utasította vissza a menekülés lehetőségét. „Meggyőződéssel harcoltam ügyünk mellett, és nem szököm el. Tudom, milyen sors vár reám. A halál. Nevem, becsületem e tett által nem szennyezem be.” Halálmegvető bátorságához méltó kivégzése előtt mondott utolsó szavai is erkölcsi nagyságára vallanak: „De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha semmit sem tettem volna életemben.”

Valószínűleg nem is hallottunk volna ezekről a tábornokokról, a történészeken kívül talán senki nem tartaná számon legtöbbször, hogyha nem haltak volna hősi halált 1849. október 6-án. Főbenjáró életáldozatuk azonban legfőbb életművük lett, és ezzel beírták nevüket a történelembe. Ékesen példázva, hogy nem szükséges egy egész életpálya ahhoz, hogy valaki üdvözüljön és hőssé váljon. Életáldozatuk a magyar jövőnek, a magyar nemzet történelmének, a magyar szabadságnak manapság is és mindenkor alapjául szolgál.

Még Lahner György nevét emelem ki, aki a szabadságharc hadiiparának az irányítója volt, és ilyen formán neve szintén szorosan kapcsolódik Nagyváradhoz. Ugyanis Buda eleste után Pestről – miközben a kormány Debrecenbe vonult – a fegyvergyárat és a hadfelszereléseket gyártó üzemet ide helyezték, Váradra. Ezáltal városunk egyik legfőbb, mondhatjuk második legfontosabb központjává vált a szabadságharcnak. Ő, Lahner György mondotta utolsó szavaiban: „Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon, és az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom.”

Bámulatos az a tudatosság, mely a halál árnyékában eme tábornokok s az említettek gondolkodását, felfogását jellemezte. Hitük próbáját állták ki, és mint a tűzben kipróbált nemes érc, úgy állották ki a hűség próbáját, rendületlenül maradván a halálban. Krisztus igazi

tanítványaiként követve az ő példáját. Cselekedetükkel és áldozatukkal tettek bizonyosságot keresztény emberi értékrendjükről, hitükről.

A mai megemlékezések sorában egy érdekesítő rádióműsort volt alkalmam ma reggel hallgatni, amely arról a lelkiismereti konfliktusról szólt, arról a már-már tudathasadás-közeli, lelkiismereti döntéshelyzetről, mely a császár hűségére felesküdt katonaság helyzetét jellemezte a forradalom után kibontakozott szabadságharc sodrásában. Egyfelől ott volt a katonai esküjük – tudjuk, hogy a katonaságban az esküre nincsen apelláta –, ezzel szemben pedig ott volt a diadalmas forradalom és szabadságharc. A kettő között kellett választaniuk. Nagyon sokan voltak, akik nem mertek a szabadságharc oldalára állni abban az időben. Híres-neves magyar arisztokratákkal is megesett, hogy nem akarták megszegni a császárhoz fűződő esküjüket. Ráadásul nemcsak magyarokról van szó – amiképpen hallottuk a felvezető beszédben –, hanem különféle eredetű és nemzetiségű tábornokokról, katonaságokról. Tehát őket különösképpen nem kötötte a magyarsághoz a nemzetiségük, a hovatartozásuk. Éppen ez növeli nagyra vállalásuk és áldozatuk értékét. Ez bizonyítja vállalásuk tudatos voltát. A szabadságát, igazságát védelmező magyarság ügyével való azonosulásuk bámulatos és példamutató. Ez már Európa felé nyitja ki a horizontot, hiszen a Petőfi által hirdetett világszabadságról szól, és a korabeli európai szabadságharcok közös eszmeiségére vall. Szilárd értékrendjük, tudatos vállalásuk követésre méltó ebben a tudata és identitása vesztett világban. Ebben a szellemben szükséges manapság is megvívunk vértelen harcainkat, és ebben a szellemben tekintünk az egész Európára kiterjedő összeütközésekre és kemény eszmei-politikai küzdelmekre. Ebben a szellemben valljuk, hogy meg kell védenünk magyarságunkat és Európát, mert ez a kettő szorosan együvé tartozik.

Az előbb említett neveket folytatva nem utolsósorban ide kíváncsok a lánglelkű, váradi kis-Kossuthnak is nevezett Szacsavay Imre országgyűlési jegyző neve, akinek november 1-jén lesz születésének kétszázadik évfordulója. És akiről nem is tudatosítjuk, hogy elévülhetetlen érdemei vannak a magyar függetlenségért vívott harcban – már pusztán azáltal, hogy egyik szerzője és aláírója volt a függetlenségi nyilatkozatnak. Az utókor őt igazolta. Egy független magyar hazában szeretne élni a magyar nemzet, és e függetlenségi harc republikánus voltának ő volt az egyik előhírnöke és legnagyobb bajnoka. Búcsúlevelét idézem: „Meghalok, ha kell, lelkelem nyugodt, vétek sohasem terhelé, minden bűnöm az, hogy képviselői kötelességemet elébe tettem saját személyemnek. Az utolsó óra csendes és mély fontolgatásai közben arra kérlek” – írja öccsének, családjának – „hogy emlékezzetek reám, de ne sirassatok!”

Aláhúzom ebből a szövegrészből a „képviselői kötelességet”. 1999-ben, Szacsavay Imre halálának a 150. évfordulóján akkori szenátorunk, Csapó I. József ezeket mondotta volt, itt, ezen a helyen: „Sorsa figyelmeztet, mily hatalmas a közképviseléssel felruházottak felelősége. Mily nagy jelentőségű a nemzet érdekét szem előtt tartók cselekedete.” Testvéreim, hitünk szerint ezt a közképviselési hivatást Isten akaratából végezzük, végzik azok, akik erre elhivatottak. Mint ahogy min- ➤

denkinek az élethivatása Istentől származik. De a népesség elve is alapjául szolgál ennek a közképviseletnek. Istenért és a népért, Istennel és a néppel kell haladnia minden közképviselőnek. Ha körülnézünk közéletünk és politikusaink pártpolitikai mocsarában, vagy ha csak beülünk egy Magyarországról szóló európai parlamenti vitára, vagy végigkövetjük ezt a televízióban, akkor érzékeljük, hogy milyen szakadék tátong ezen jogos elvárás és a valóság között. Nem véletlen, hogy annyira megingott a választópolgárok bizalma a parlamenti demokráciában, konkrét módon pedig az egyes parlamentekben, tisztelet a kivételeknek. Hiszen lépten-nyomon olyan politikussal találkozunk, akik nem népükért,

hanem népükből akarnak élni. Akik nem magukat, hanem népüket áldozzák fel. És akkor hol állunk már ettől a Szacsvey Imrét jellemző népképviseleti, országgyűlési mintától, modelltől? Őelőtte és tábornokaink előtt Krisztus példája ragyogott, mint ahogy többen meg is fogalmazták – amint az előbb is idéztem egyiküket. Hát így tekintünk rájuk, ilyenképpen hódoljunk előttük és kövessük példájukat. Ne sirassuk őket, legfeljebb nagypéntek szomorúságával, de húsvét ragyogásával emlékezzünk rájuk.

Tókes László

Elhangzott Nagyváradon, 2018. október 6-án

TÉRVESZTÉS

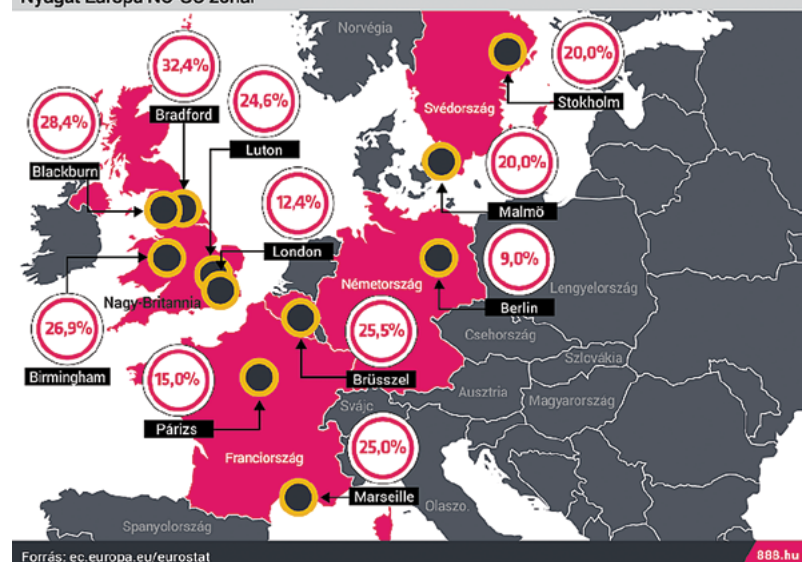
2008-ban jártam életemben először Brüsszelben. Szimbolikusnak is mondhatnám, hogy egy nemzetközi Biblia-kiállítás anyagát vittük kollégámmal az Európai Parlamentbe. Egyterűben szállítottuk a Bibliát Európa összes hivatalos és nem hivatalos nyelvén, még az őnyomtatványok is befértek. A brüsszeli Biblia-kiállításunk apropóján aztán kiderült, arrafelé a Könyvet kis „k”-val írják, a véletlenszerűen odavetődő EP-képviselők nosztalgiával ismerték fel, hogy a Szentírást még látták nagyszüleik szobájában.

A szállásunk a Magyar Házban volt, ami gyalog nincs messze a Delírium nevű kultikus kocsmától, naná, hogy ott kötöttünk ki estére, állítólag a világ összes valamirevaló söréből lehet ott kapni. Éjszaka a szállásunk felé baktatva sikerült eltévednünk, és elkeveredtünk Európa fővárosában egy olyan negyedbe, ahol rajtunk kívül nemhogy fehér, de európai ember nem járt abban az órában. Akkor még nem migránszott senki, ezért nem tudtuk megfogalmazni magunknak, hogy mi a fura, de nagyon – nem találok jobb szót rá – idegen volt.

Ez az élmény motozkált bennem 2015-ben, amikor kitört a migránsválság. Hogy mi valami hasonlót már átéltünk. Meg is írtam publicisztikában a sejtésemet, majd leharapták a fejem. Az akkori szösszetenek a lényege az volt, hogy az erdélyi magyarság pontosan tudja, hogy mi fog következni. A „hagymakupolás honfoglalás” hasonlóképpen zajlott le. Az erdélyi – egykor magyar – városokban legalább annyira idegen (volt) számunkra, hogy tömbházak között egy zsebkendőnyi területen seperc alatt felhúzott ortodox templomból vasárnaponként hangszórókon kierősítve beköltözik otthonainkba a román nyelvű szertartás, mint amennyire idegen lehet a műezsin hangja az – egykor keresztény – európai városokban. A rossz hír az, hogy bele lehet törödni. Az ember becsukja az ablakot, fülhallgatót tesz, vagy elmegy otthonról arra az időre. A még rosszabb hír, hogy jobban hallod az „idegen” szertartást akkor, amikor nem hallod. Még évek múltán, több száz kilométerre onnan, anyanyelvi környezetben is visszhangzik.

Az akkori vitapartnereimnek/anyázóimnak volt viszont egy megfontolásra érdemes ellenérvük: ott sán-

Nyugat-Európa NO-GO zónái

tít az analógia, mondták, hogy a román ortodoxok is keresztények. Velük legalább vannak közös premiszaink. És ebben igazuk volt, pontosabban igazuk lett mára.

Egyvalamiben tévedtünk mindannyian. Ez nem csak vallási kérdés. Menjünk el bármelyik – egykor magyar – erdélyi, felvidéki, vajdasági vagy kárpátaljai városba, amit a jelenlegi többségi nemzet belakott. Sétáljunk egyet a történelmi központokban. Az épületeket nézve otthon érezhetnénk magunkat bárhol a Kárpát-medencében. Hallgassunk bele az ott lakók beszélgetéseibe. És ha nem tudunk szerbül, szlovákul, románul, ukránul, akkor megint elfog az idegenség érzése. Valaki mások lakják egykori otthonainkat. Ha beszéljük a nyelvüket, még rosszabb. Mert értjük, hogy ők viszont már otthon érzik magukat.

Ez történik most tőlünk Nyugatabbra. Ez nem multikulti. Hanem új honfoglalás. És Európa vesztesre áll.

Demeter Szilárd,
a Deputáció volt szerkesztője

KÖZÖSSÉGI SZOLIDARITÁS

Augusztus 25-én máig tisztázatlan okokból és gyanús körülmények között leégett a nagyváradi görögkatolikus püspöki palota tetőzete és felső emelete, a felújítás alatt lévő s emiatt szerencsére üresen álló műemlék ingatlanban így is tetemes károk keletkeztek.

az Egyházát sújtó megpróbáltatásról, és ezúton fejezem ki őszinte együttérzésemet görögkatolikus Testvéreink iránt. Pál apostol szavával szólva: együtt sírunk a sírokkal. Püspöki palotájuk egész városunk közös kincsének számítanak, és épített örökségének szer-

Tőkés László, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület volt püspöke Brüsszelből írt levelet **Virgil Bercea** unitus püspöknek: „Megrendüléssel értesültem

ves részét képezik. Ezt szem előtt tartva és testvéri Egyháza iránti szolidaritásból mi, református magyarok is készségesen ki fogjuk venni részünket az újjáépítés költségeiből. Isten adjon erőt a feltámadás jelképül is szolgáló újjáépítéshez!”

Közel egy évtizedes felújítási munkálatok után idén szeptember 3-án újraszentelték a nagyváradi ortodox zsinagógát, amely ünnepélyes ceremóniára és az azt megelőző színházi előadásra meghívást kapott Tőkés László EP-képviselő is. Korábban lekötött, más irányú elfoglaltsága miatt képviselőnk nem tudott részt venni a hitközség ünneplésén, személyes megbízottjaként régi munka- és harcostársa, Tolnay István egyetemi tanár képviselte őt a zsinagógabeli rendezvényen. A püspök a **Koppelman T. Félix** hitközségi elnöknek küldött levelében megköszönte a szíves meghívást, s a nagyváradi zsidó közösség világháborús véráldozata előtt fejet hajtva, illetve újkori örömeiben osztozva kérte Isten áldását mindnyájukra, testvéri szolidaritással és szeretettel fejezve ki jókívánásait Pál apostol szavaival: „Örüljete az örülőkkel, és sírjatek a sírokkal.”

